

Vaš prijatelj, Sveti Duh – Moris Venden (Morris Venden)

Sadržaj

Prvo poglavlje - Vaš prijatelj, Sveti Duh	2
Drugo poglavlje – Delo Svetoga Duha.....	6
Treće poglavlje – Sveti Duh i osuda	9
Četrto poglavlje – Sveti Duh i obraćenje.....	13
Peto poglavlje – Sveti duh i očišćenje	18
Šesto poglavlje – kriza predanja	26
Sedmo poglavlje - Sveti Duh i nalog za službu	30
Osmo poglavlje - Kako primiti krštenje Svetim Duhom	34
Deveto poglavlje – Potraga za spektakularnim.....	39
Deseto poglavlje – Dar jezika	45
Jedanaesto poglavlje - Poruka četvrtog anđela	49

Prvo poglavlje - Vaš prijatelj, Sveti Duh

Na šta mislite kada pomislite na Svetog Duha? Da li zamišljate Svetog Duha kao misterioznog i možda pomalo sablasnog fantoma? Da li smatrate da je Sveti Duh samo uticaj, ili moć, umesto stvarne osobe? Da li ste ikada pomislili da je Sveti Duh veoma osetljiv, lako uvredljiv i ožalošćen? Ili prepoznajete Svetog Duha kao jednog od najboljih prijatelja koje ste ikada mogli imati?

Često nazivamo Svetog Duha „Nešto.“ Ponekad govorimo o našoj potrebi da dobijemo više od „Nečega.“ Ali da je Sveti Duh jednostavno „Nešto“, mogli bismo pristupiti Svetom Duhu kao što neznabošci rade svojim vračarima ili idolima. Mogli bismo pomisliti da ako bismo mogli dobiti više od "Nečega", imali bismo razloga za ponos, jer bismo kontrolisali moćnu silu, postajući neka vrsta duhovnih supermena. Ali, s druge strane, ako je Sveti Duh ličnost, onda umesto da On bude moć koju koristimo, On je taj koji nas koristi, na slavu Božiju. Umesto da pokušavamo da dobijemo više od Svetog Duha, mi postajemo zainteresovani da On dobije više od nas. Vidite li razliku? Ima mnogo hrišćana danas koji pokušavaju da koriste Duha Svetog.

Jednom me je prijatelj pozvao na sastanak harizmatične grupe u velikom hotelu u Los Angelesu. Jedan od govornika na ovom molitvenom doručku je skoro zapovedao Svetom Duh, ili je barem tako zvučalo nekima od nas: „Govoriti u jezicima“, rekao je, „nema nikakav problem govoriti jezicima! Mogu govoriti jezicima kad god poželim.“ I on je počeo pričati jezike. Ali biblijsko učenje je da je to Sveti Duh koji daje dar jezika, i zato je zvučalo kao da ovaj čovek kontroliše Svetog Duha umesto da Duh kontroliše njega. Moglo bi se zapitati koji je to duh bio ovde umešan!

Biblija uči da je Sveti Duh zasebno biće. On nije samo uticaj, produžetak drugih članova Božanstva, kao što su duh Božji ili Hristov duh. Umesto toga, On je treće lice Božanstva, odvojena osoba koja je u potpunosti Bog kao Bog Otac i Bog Sin. Prilikom Isusovog krštenja, Sveti Duh je sišao u obliku tela kao golub. Vidite Luku 3:21, 22. Jevanđelje, u Mateju 28:19, upućuje Hristove sledbenike da krštavaju u ime Oca i Sina i Svetog Duha. Isus je rekao da će zamoliti svog Oca da pošalje Utešitelja, ili Svetog Duha, da ostane sa Njegovim učenicima nakon Njegovog vaznesenja. Videti Jovan 14:16; 16:7. A Isus je takođe obećao da će ih Duh voditi u svu istinu. Videti Jovan 16:13. Dakle, Duh Sveti je član Trojstva, jednak Ocu i Sinu.

Oni koji su proučavali materiju ličnosti došli su do nekoliko elemenata koji su neophodni za postojanje ličnosti. Čak i na ljudskom nivou, znamo da ličnost nije zasnovana na fizičkim karakteristikama, kao što su ruke i stopala. Svi smo čuli za ljude koji su bili slepi ili gluvi ili sakati, ali koji su ipak imali lepe ličnosti. Umesto toga, ličnost se sastoji od najmanje tri osnovna elementa: (1) um, sposobnost razmišljanja, sposobnost sticanja znanja i sposobnost rasuđivanja, (2) osećanja i emocije i (3) moć odlučivanja - ili izbor - volja.

Kao biblijski primer prve osobine, pogledajmo 1. Korinćanima 2:10, 11. U njoj se kaže da nam je Bog otkrio određene stvari svojim Duhom, a zatim kaže: „Duh sve ispituje, i dubine Božije“. Da li ste ikada bili zainteresovani za mogućnost istraživanja dubokih Božijih stvari? Za to je zainteresovan i Duh Sveti, a ipak je Duh Sveti Bog. Mora biti da Sveti Duh duboko istražuje stvari Oca i Sina, zar ne? Stih 11: „Jer ko od ljudi zna šta je u čovjeku osim duha čovječijega koji živi u njemu? Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega.“

Dakle, ovde imate prvi element ličnosti: znati, traženje znanja.

Još jedan stih o ovoj tački nalazi se u Nemiji 9:20, 21. Govoreći o Bogu: „I dao si im dobri svoj duh da ih urazumljuje, i mane svoje nijesi ustegao od usta njihovijeh, i vode si im dao u žedi njihovoj. I četrdeset godina hranio si ih u pustinji.“ Dakle, Duh je dobar i Duh je poučio Izraelski narod. Da biste bili instruktor ili učitelj, morate imati znanje i ličnost.

Drugo, razmotrite emocije i osećanja. Da li Sveti Duh ima osećanja? Poznati tekst ovde bi bio Efescima 4:30: „I ne ožalošćavajte svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapečaćeni za dan izbavljenja.“ Upozoreni smo da ne žalostimo Svetog Duha, tako da Sveti Duh može biti ožalošćen. Nije moguće ožalostiti moć ili uticaj, ali je moguće ožalostiti osobu.

Ovaj tekst se ponekad shvata kao da Sveti Duh samo čeka priliku da nas napusti. Koliko ljudi je reklo: „Otišao sam predaleko. Sveti Duh me je napustio. Bojim se da sam počinio neoprostivi greh.“ Ne ne ne! Sveti Duh može biti ožalošćen jer je On Ličnost, ali On nas nikada ne napušta. Sveti Duh nas nikada ne napušta, iako je moguće da mi Njega napustimo.

Ne postoji takva stvar kao da bi Duh došao do tačke u kojoj On kaže: „Dosta mi je. Dosta mi je tebe. Povredio si moja osećanja. Odlazim.“ Duh Sveti nas prati iz godine u godinu, sve dok postoji ikakva mogućnost za odgovor sa naše strane. Ostao je sa narodom Izraela vekovima, dugo podnoseći njihovu pobunu i njihova tvrdoglava srca. Veoma je teško otići od Svetog Duha. To se ne postiže lako.

Zašto je tako teško napustiti Duha Svetoga? Zbog Njegove ljubavi. Ljubav nikad ne zna kada je dosta. Ljubav se ne predaje lako. Prva Korinćanima 13 nam govori da ljubav može da nadživi sve i da je, u stvari, jedina stvar koja još uvek stoji kada sve ostalo padne. Rimljanima 15:30 govori o ljubavi Svetoga Duha. Da li ste ikada razmišljali o tome koliko vas Sveti Duh voli? Govorimo o ljubavi Božijoj; pevamo o ljubavi Isusovoj. Ali i Sveti Duh, takođe voli. „Ali vas molim, braćo, zaradi Gospoda našega Isusa Hrista, i zaradi ljubavi Duha, pomozite mi u molitvama za me k Bogu.“ Ljubav je takođe emocija, a ovo je još jedan dokaz ličnosti Duha Božijeg. On voli. On voli svakoga od nas neizmernom ljubavlju Božijom.

I konačno, broj tri, Sveti Duh ima volju, ili moć odluke i izbora. Prva Korinćanima 12:11, govoreći o darovima Duha, kaže: „A ovo sve čini jedan i taj isti Duh razdijeljujući po svojoj vlasti svakome kako hoće.“ Zapazite, „kako hoće.“ Sveti Duh ima volju, ili moć izbora.

Druga vrsta dokaza ličnosti Svetog Duha je Njegovo delo, ili dela kao ličnosti. On postiže stvari koje običan uticaj ne bi mogao postići. Kao što smo već primetili, On istražuje duboke stvari Božije. Videti 1. Korinćanima 2:10. Rimljanima 8:26 govori o molitvi Duha. „A tako i Duh pomaže nam u našijem slabostima: jer ne znamo za što ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim.“ Duh se moli za nas i pomaže našim nemoćima. Zvuči kao osoba, zar ne? A ako se neko moli za tebe, zauzima za tebe, onda je On na tvojoj strani, On je tvoj Prijatelj.

Jevrejima 7:25 nam govori da je Isus takođe zastupnik za nas, i kako možemo da izgubimo kada se i Isus i Sveti Duh mole za nas i zauzimaju za nas? Mora biti potrebna velika tvrdoglavost da bi se iko izgubio sa takvim snagama na našoj strani.

Šta je to zbog čega čovek gubi otkup? To je njegov odlučan otpor protiv moćnih nebeskih sila. Ne želim da im se odupirem, a ti? Želim da se za mene usliši molitve Svetog Duha i Isusove molitve.

Otkrivenje više puta govori o tome da Duh ima poruku za crkve. Otkrivenje 2:7 je primer. „Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.“ Sveti Duh komunicira sa Božjom Crkvom, još jednom, to je dokaz ličnosti.

Jovan 15:26 nam govori da je Sveti Duh svedok. Svedok mora biti više od uticaja! Kada zamišljate sudsku scenu, morate imati svedoke, a svedoci su osobe. Isus kaže: „A kad dođe utešitelj, koga ću vam poslati od oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on će svjedočiti za mene.“ U istom govoru, Isus govori o Svetom Duhu u drugoj funkciji - Učitelj. „A utešitelj Duh sveti, kojega će otac poslati u ime moje, on će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh.“ Jovan 14:26. Isus se ohrabrio iz činjenice da je Sveti Duh mogao poučiti njegove učenike stvarima koje čak ni Isus nije mogao reći u to vreme, kao i da će im Duh podsetiti stvari koje je Isus pokušao da ih nauči dok je bio sa njima . Videti Jovan 16:12-14.

Druga aktivnost Svetog Duha nalazi se u Delima 16:6,7. To je indikacija autoriteta Svetog Duha. „A kad prođoše Frigiju i Galatijsku zemlju, zabrani im Duh sveti govoriti riječ u Aziji. A kad dođoše u Misiju šćadijahu da idu u Vitiniju, i Duh ne dade.“ Sveti Duh je komandovao radom, vodeći i usmeravajući ranu hrišćansku crkvu.

U Delima 13:2 kaže se: „A kad oni služahu Gospodu i poščahu, reče Duh sveti: odvojte mi Varnavu i Savla na djelo na koje ih pozvah.“ Gledajući ovaj tekst kako neko može promašiti stvarnost da je Sveti Duh osoba, Onaj sa vrhovnim autoritetom u Božjoj crkvi? Ova tačka se takođe pominje u Delima 20:28, „Pazite dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh sveti postavi vladikama da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steče krvlju svojom.“

Mogli bismo dalje i dalje predstavljati dokaze da je Sveti Duh ličnost. U Isaiji 63:10, na primer, nalazite da Ga možemo uznemiriti. U Jevrejima 10:29 nam je rečeno o onima koji su činili uprkos Duhu. Dela 5:3 govore o laganju Duha, a u Mateju 12:31, 32 je upozorenje o govorenju protiv Njega. Ali najveća vest o ličnosti Svetog Duha nalazi se u Jovanu 14:16, 17. Sveti Duh, Utešitelj, je došao da ostane sa nama, da prebiva sa nama i u nama. Kakva uteha, znati da je jedna od moćnih Lica Božanstva došla da obitava sa nama. Videti Čeznja vekova, strana 671 originala¹. On je svuda prisutan. I On dolazi u svojoj sili i ljubavi da prebiva sa nama tokom našeg boravka ovde na ovoj zemlji.

Da li ste ikada poželeli da ste živeli dok je Hristos bio ovde na zemlji, kada je sam Bog bio prisutan među ljudima? To bi bilo divno iskustvo. Ali danas imamo na raspolaganju privilegiju da živimo na zemlji u vreme kada među nama obitava jedno drugo Lice Božanstva - Sveti Duh. A pošto Duh Sveti nije sputan ograničenjima čovečanstva, On može biti svuda prisutan, blizu tebe, mene, svakom čoveku na licu zemlje. I On je sa nama svakog trenutka svakog dana, osim ako Ga namerno ne napustimo i odbijemo Njegovo društvo.

Možemo imati teološko prihvatanje Svetog Duha kao Lica ili Osobe, ali šta bi moglo biti važnije od iskustvenog prihvatanja Njega kao Prijatelja? On je jedan od najboljih prijatelja koje je bilo ko od nas ikada mogao imati. On stoji pored nas; On je Utešitelj u svim okolnostima života.

Da li ste ikada osetili potrebu za Utešiteljem? Sećam se da sam otišao na koledž i zaronio u učenje za ispite. Jednog dana sam se probudio i rekao svom bratu, koji je bio moj cimer, „Voleo bih da mogu da odem u krevet i spavam nedelju dana.“ Tog dana sam bio na atletskom terenu,

¹ Svi citati iz knjiga i časopisa imaju stranice originala a ne prevoda.

skakao s motkom, i motka se slomila. Pao sam na glavu, nokautirao se i dobio potres mozga. Doktor je rekao: „Idi u krevet na nedelju dana.“

Moji su čuli za to. Bili su udaljeni 500 milja, ali brže nego što sam mislio da je moguće, bili su tu pored mog kreveta da donesu utehu.

Tako je to sa Svetim Duhom. Sveti Duh je uvek uz nas, uvek tu. Kada ste prošli kroz borbu da odustanete od sebe i prvi put dođete Isusu, On je bio tu. Dok se susrećete sa obeshrabrenjima i nevoljama svakodnevnog života, On je tu. Kada neprijatelj dođe i navali kao poplava, On je tu da podigne zastavu protiv neprijatelja za vas. Kada ste pokušali da vodite sopstvene bitke i završili ste u modricama i krvarili i pomislili da vam Bog ne može oprostiti, Sveti Duh je bio tu, da vas uveri u Očevu ljubav i u sposobnost Isusa da do kraja spase sve koji dolaze Bogu kroz Njega.

Sveti Duh je uz vas. On je tvoj prijatelj. Da li to verujete? On je prava Osoba, i On je danas vaš prijatelj. Kako odgovaraju reči poznate pesme hvale, „Slava Ocu i Sinu i Svetome Duhu.“ On zaslužuje našu hvalu, našu ljubav i našu zahvalnost dok prihvatamo Njegovo prijateljstvo i brigu.

Drugo poglavlje – Delo Svetoga Duha

Bio je jedan čovek u Arizoni pre nekoliko godina koji je imao ozbiljne probleme. Bio je adventista sedmog dana, ali je nazadovao i bio je potpuno obeshrabren. Postao je alkoholičar i napijao se, tukao ženu i decu i razbijao nameštaj. Nije mogao da zadrži posao i sve više se susretao sa finansijskim teškoćama.

Jedne noći, potpuno obeshrabren, hodao je ulicom razmišljajući da sve to okonča. Dok je hodao, došao je do šatora gde su se održavali neki verski sastanci. Ušao je u zadnji deo šatora, i pre nego što se završilo veče, neko je stavio ruke na njega, i on je primio krštenje Svetim Duhom i počeo da govori u jezicima, tada i tamo.

Pored dara jezika, dobio je trenutnu i potpunu pobedu nad problemom sa pićem, prestao je da tuče ženu i decu i doživeo dramatičnu promenu u svom životu. Šta biste uradili sa tom pričom? Ima li nešto u vezi s tim što vas čini nervoznim? Ili ste spremni da izađete i pronađete prvi šatorski sastanak koji možete da locirate i vidite da li možete da doživite istu stvar?

Svi očekujemo da se Sveti Duh izlije pre kraja vremena. Postoje neka prilično određena predviđanja u ovom pogledu. Ali razmislite o sledećem citatu iz knjige Evangelizam, strana 701. „Silazak Svetog Duha na crkvu očekuje se kao u budućnosti; ali je privilegija crkve da ga sada ima. Tražite to, molite se za to, verujte u to. Moramo ga imati, a nebo čeka da ga podari.“

Postoji još jedan citat od Elen Vajt u Pregledu i glasniku (Review and Herald) od 15 Novembra 1892. „Za hrišćanina je od suštinskog značaja da razume značenje obećanja Svetoga Duha neposredno pre dolaska Gospoda našeg Isusa po drugi put. Govorite o tome, molite se za to, propovedajte o tome.“

Nema sumnje o potrebi za Svetim Duhom u Božjoj crkvi i u našim životima danas. Ali takođe smo upozoreni da će biti falsifikata - falsifikata koji toliko liče na istinu da mogu prevariti, ako je moguće, i same izabrane. Vidite Matej 24:24. Kako možemo razlikovati lažno od istinskog ispoljavanja Božijeg Duha?

Možda je jedan od prvih koraka da ne budete prevareni u tom pogledu da zapamtite da ne verujete svemu što čujete! Nije sigurno. Ne verujte ništa osim ako sami ne proverite to u svetlu Biblije i ne budete zadovoljni da se slaže. Postoji vrednost u deljenju naših ideja i razumevanja istine. Naravno da postoji. Ali prava vrednost treba da bude u činjenici da to izaziva naše interesovanje i pokreće nas da istražujemo sami. Nikada ne treba da prihvatimo ono što neko kaže da je istina, jednostavno na osnovu toga što ta osoba kaže.

Dakle, prvi korak u odlučivanju da li je iskustvo čoveka iz Arizone bilo od Gospoda ili ne jeste da ne uzmete nečiju reč ili čak nečije lično iskustvo kao da je evanđeoska istina bez pažljivog ispitivanja te reči ili iskustva u svetlu onoga što Božije Reč uči u pogledu dela Svetog Duha.

Da idemo još dalje: ovo je jedini siguran put kojim treba slediti u određivanju da li su vaša sopstvena iskustva božanskog porekla ili ne. Nikada ne treba da sudimo da li je nešto tačno ili ne samo na osnovu iskustva. Umesto toga, treba da sudimo o našim iskustvima na osnovu istine Božje Reči.

Reč Božija je napisana u dve svrhe: (1) za informisanje i (2) za komunikaciju. Nije dovoljno imati intelektualno razumevanje informacija datih u Bibliji. Za nas je podjednako važno da imamo lični odnos sa Isusom Hristom, da imamo komunikaciju sa Njim kroz Njegovu Reč i kroz

molitvu, tako da On može da nam lično daje svoje upute. Ova dvostruka zaštita je jedina zaštita od prevare.

Imajući to na umu, želeo bih da vas pozovem na pažljivo proučavanje dela Svetog Duha. Takođe bih želeo da vas pozovem da iz dana u dan nastavite svoje druženje sa Isusom jedan na jedan, dok nastojite da razumete istine o vremenima sa kojima se suočavamo u završnim scenama velike borbe.

Šta možemo naučiti o istinskom delu Svetog Duha koji će nam dati neke naznake o tome kako da prepoznamo đavolje krivotvorine? Šta je delo Svetog Duha u životu hrišćanina? Šta je delo Svetog Duha u životu grešnika? Ima li razlike?

Želeo bih da sugerišem na osnovu svog sopstvenog proučavanja da postoje četiri različita dela Svetog Duha u spasenju čovečanstva. U ovom trenutku ćemo ukratko predstaviti svaki od njih, a zatim ih detaljno ispitati u narednim poglavljima.

1. *Delo Svetog Duha je da osudi svet za greh.* Jovan 16:8 govori o ovom delu Svetog Duha. Njegov rad obuhvata ceo svet. Niko nije izostavljen. Kroz Duha Svetoga, Isus, koji je Svetlost sveta, obasjava svakoga rođenog u ovom svetu. Jovan 1:9.

2. *Delo Svetog Duha je da obrati grešnika.* Jovan 3:3-5. Isus je rekao Nikodimu: „Ako se čovek ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u Carstvo Božije.“ Još jedan odlomak o istoj tački, Titu 3:3-5. „Jer i mi bijasmo negda ludi, i nepokorni, i prevareni, služeći različnijem željama i slastima, u pakosti i zavisti živeći, mrski budući i mrzeći jedan na drugoga. A kad se pokaza blagodat i čovjekoljublje spasa našega Boga, Ne za djela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom prerodenja i obnovljenjem Duha svetoga“. Dakle, Sveti Duh je uključen u regeneraciju ili obraćenje ili novo rođenje. Rimljanima 12:2 kaže da On to čini obnavljanjem naših umova.

3. *Delo Svetog Duha je da očisti hrišćanina.* Prva Jovanova 1:9 kaže da ako priznamo svoje grehe, On je veran i pravedan da nam oprosti naše grehe, i šta još?— da nas očisti od svake nepravde. To se dešava kroz Duha Svetoga. Obratite pažnju na Efescima 3:16-19 po ovom pitanju. „Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, da se utvrdite Duhom njegovijem za unutrašnjeg čovjeka, Da se Hristos useli vjerom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni; Da biste mogli razumjeti... što je širina i dužina i dubina i visina, i poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu.“ Dakle, osoba koja doživljava ovo treće delo Duha snažna je ojačana u unutrašnjoj ličnosti, kao što Hristos prebiva u njegovom srcu kroz veru. Već smo primetili u Jovanu 14 da Hristos prebiva sa nama i u nama kroz Njegovog Duha, koji je poslat da zauzme Njegovo mesto ovde na zemlji.

Prva Korinćanima 3:16 i 6:19 govori da su naša tela hram Svetog Duha. Ovde On obitava i nastavlja svoje delo čišćenja hrišćana. Delo očišćenja počinje obraćenjem, ali novo srce nije nužno očišćeno srce. Možda će ovaj nadahnuti komentar pomoći:

„Grehu se može odupreti i on se može prevazići samo moćnim uticajem Trećeg lica Božanstva, koji bi došao bez umanjene sile, nego u punoći božanske moći. Duh je taj koji čini delotvornim ono što je urađeno kroz Otkupitelja sveta. Duhom se stvara čisto srce. Kroz Duha vernik postaje učesnik u božanskoj prirodi. Hristos je dao svog Duha kao božansku silu da pobedi sve nasledne i stečene sklonosti ka zlu.“— Čeznja vekova, strana 671. Dakle, treće delo Svetog Duha je da očisti srce hrišćanina Njegovim prebivanjem, a proces je započet pri obraćenju.

4. *Delo Svetog Duha je da naloži ili osnaži vernika za službu.* „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.“ Dela 1:8. Četvrto delo Svetog Duha jedva donose moć za svedočenje, moć za deljenje jevanđelja o spasenju.

Važno je primetiti da postoji redosled u delu Duha Svetoga. Možda nije jasno definisano gde se jedno završava a drugo počinje, ali ipak postoji sekvenca. Osoba nikada neće biti očišćena osim ako je ubeđena da je grešna. I osoba ne može očekivati konačno delo Duha – krštenje Duhom, osnaživanje i ovlašćenje za služenje osim ako prethodno nije očišćena. Stoga je opasno za svakog čoveka da traži krštenje Svetim Duhom, i sve Njegove darove i duhovne manifestacije u carstvu natprirodnog, osim ako prethodno nije primio novo rođenje i očišćeni život.

Ako neko upadne u zamku traženja prečice u ovom procesu kroz nešto spektakularno, može otkriti da će đavo jednostavno zameniti jedan oblik kontrole drugim, jednu grešku za neku drugu, i poslednje stanje tog čoveka biće gore od prvog. Svedočanstva za propovednike, stranica 507, kaže: „Priznanjem i napuštanjem greha, usrdnom molitvom i posvećenjem sebe Bogu, rani učenici su se pripremali za izlivanje Svetog Duha na dan Pedesetnice. Isti posao, samo u većoj meri, mora da se uradi sada.“

Tragedija Laodikije je u tome što su mnogi iskusili samo prvo delo Svetog Duha, ili možda prvo i drugo. Oni znaju da su grešnici. Oni su osvedočeni za sud koji će doći. Čak su se nekada predali Bogu i doživeli novo rođenje, ali su tu stali i nikada nisu nastavili da traže i mole se i žele dublji duhovni život.

Evo još jedne izjave o delu Svetog Duha u našim životima: „Hristos je obećao dar Svetog Duha Svojoj crkvi, i obećanje pripada nama koliko i prvim učenicima. Ali kao i svako drugo obećanje, ono je dato pod uslovom. Mnogo je onih koji veruju i tvrde da traže Gospodnje obećanje; govore o Hristu i o Svetom Duhu, ali ne primaju nikakve koristi. Oni ne predaju dušu da budu vođeni i kontrolisani od strane božanskih uticaja. Ne možemo da koristimo Svetog Duha. Duh treba da koristi nas. Preko Duha Bog radi u Svom narodu 'da želi i čini po Njegovoj dobroj volji'... Ali mnogi se neće pokoriti ovome. Oni žele da upravljaju sami sobom. Zbog toga ne primaju nebeski dar. Samo onima koji ponizno čekaju na Boga, koji gledaju na Njegovo vođstvo i blagodat, Duh je dat. Božja sila čeka njihov zahtev i prijem. Ovaj obećani blagoslov, tražen verom, donosi sve druge blagoslove u sa sobom.“ (Čežnja vekova, str. 672).

Ako jasno imate na umu različite faze rada Svetog Duha, imate oružje sa kojima se možete suočiti sa navodnim velikim manifestacijama sile Duha u današnjem svetu. Ali nikada ne zaboravite da je potrebno više od informacija. Takođe moramo imati iskustvo Svetog Duha u našim životima, koji nas vodi u svu istinu. Nemojmo na to gledati samo kao na teoriju, misleći da ćemo, ako možemo da opišemo sve radnje Duha, biti bezbedni. Ne, mi sami moramo da iskusimo Njegovo delo u njegovoj punoći. Ali ovaj Očev dar je dostupan svakom od nas dok se molimo za njega, tražimo ga i nastavljamo da tražimo da upoznamo Isusa.

Treće poglavlje – Sveti Duh i osuda

Campus Crusade for Christ² je pre nekoliko godina postavio cilj da jevanđelje stigne do svakog doma do 1980. Metod kojim su planirali da to postignu bio je korišćenje knjižice koja je predstavljala 4 duhovna zakona. Predložili su da odete niz ulicu, pokucate na vrata i pokušate da navedete osobu koja je otvorila vrata da prođe kroz četiri duhovna zakona, a zatim da se pomoli, pozivajući Hrista u svoj život.

Naša crkva je preuzela taj cilj i ohrabrila članove naše crkve širom sveta da pokušaju da stignu do svakog doma sa jevanđeljem do 1980. U to vreme, moja porodica je živela u blizini Pacifik Union koledža (PUC), u malom gradu u planinskom delu severne Kalifornije. To je bilo adventističko naselje, ako sam ikada video jedno takvo naselje. Tamošnja crkva je imala oko 2500 ljudi — a ispostavilo se da je broj neadventističkih porodica u celom gradu bio 40!

Stvari su izgledale prilično ohrabrujuće, tamo u PUC-u, jer smo uspeali da postignemo cilj u našem delu sveta. Ali u to vreme bila mi je čast da posetim Bombaj u Indiji. Jedne subotnje večeri sreo sam se sa šaćicom vernika u Bombaju — gradu sa populacijom od 8 miliona ljudi. Tamošnja crkva nije bila ni približno tako optimistična. Otprilike sve što su mogli da urade kao odgovor na cilj koji je postavila Generalna konferencija bilo je da krše ruke. Pred njima je bio nemoguć zadatak.

Ali samo pretpostavimo da smo uspeali da postignemo taj cilj do 1980. godine. Pretpostavimo da smo mogli da stavimo traktat ili Bibliju u svaki dom na svetu — ili čak pretpostavimo da smo mogli da posetimo svaki dom lično na nekoliko minuta i predstaviti četiri duhovna zakona ili njihov ekvivalent i zajedno se pomoliti. Da li bi to značilo da je posao završen? Ako mogu da nateram osobu da se moli sa mnom na svom pragu, ponavljajući reči koje mu kažem da kaže, da li to znači da je posegnuo za Hristom? Čak i kada bismo mogli da predstavimo Hrista u toj meri, šta bi onda bilo potrebno da bismo sledili i predstavili poruku tri anđela?

Postoji samo jedan način na koji se može doći do celog sveta — i to ne samo informacijama, već i uverenjem koje će učiniti potrebu za informacijama očiglednom, a to je pomoću sile Svetog Duha. Sveti Duh je taj koji je jednog dana poslao Filipa usred pustinje na božanski sastanak sa čovekom koji je u tom trenutku bio prijemčiv za poruku Isusa Hrista. Videti Dela 8. Sveti Duh je taj koji je dao Savlovu adresu Ananiji, nakon Savlovog iskustva na putu u Damask. Videti Dela 9. Sveti Duh je taj koji je zabranio da se Jevanđelje propoveda u Aziji! Očigledno je video da još nije došlo vreme da se jevanđelje primi u Aziji. Videti Dela 16.

S druge strane, možemo razgovarati o Svetom Duhu i kako je Njegovo delo da osudi svet na greh, a možemo da sedimo i ne radimo ništa i čekamo da On uradi svoj posao. Ako je ovo put koji izaberemo, propustićemo visoku privilegiju da budemo radnici zajedno sa Bogom, da delimo sa Njim radost spasenja duša.

² Kampus evangelizacija za Hrista

Božji plan je da Sveti Duh deluje kroz ljude da bi došao do ljudi. U Jovanu 16:7, Isus je rekao svojim učenicima da im šalje Utešitelja. Obratite pažnju na njegove reči: „Poslaću ga k vama.“ Sveti Duh je poslat učenicima, a zatim su učenici poslani da rade za one koji su trebali da čuju dobru vest o Isusu.

Pogledajmo Jovan 16:7-11. Isus govori i počinje zanimljivim rečima: „Nego vam ja istinu govorim.“ Zar ne razumemo da je Isus imao običaj da govori istinu? Očigledno je pokušavao da stavi poseban naglasak na ono što će uslediti! „Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja ne idem, utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama. I kad on dođe pokaraće svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud: Za grijeh dakle što ne vjeruju mene; A za pravdu što idem k ocu svojemu; i više me nećete vidjeti; A za sud što je knez ovoga svijeta osuđen“.

Dakle, Sveti Duh je poslan da osudi svet za njegovo grešno stanje. Naša najveća potreba u prihvatanju spasenja je da shvatimo svoju potrebu. Naša najveća potreba je da vidimo svoju potrebu! U suprotnom nećemo biti motivisani da dođemo Isusu i prihvatimo spasenje koje On nudi. Koliko puta ste pokušali da ubedite nekoga u njegovu potrebu i niste doživeli ništa osim frustracije? Ako Sveti Duh nije prisutan da donese uverenje, rad propovednika ili učitelja ili roditelja ili prijatelja je uzaludan. Ne možemo nekoga ubediti u njegovu potrebu. Ovo je delo Svetog Duha na srcu osobe. To je delo Duha Svetoga, koji zna vreme koje je dobro za svakog pojedinca.

Imajući u vidu ovu činjenicu, naš posao je dvostruk: (1) da pozovemo Duha da donese uverenje onima za koje se brinemo – ali i (2) da pozovemo Duha da nas navede da se sretnemo sa onima koje je On već ubedio.

Ovaj odlomak u Jovanu 16 nas uverava da će Sveti Duh osuditi svet za greh. Njegov rad nije ograničen na bilo koji određeni lokalitet ili grupu ljudi. To je svetska misija, svetsko delo. Sveti Duh ne pravi razlike. „Duh Božiji se slobodno daje da bi svakom čoveku omogućio da se uhvati za sredstva spasenja. Tako Hristos, 'prava Svetlost', 'osvetljava svakog čoveka koji dolazi na svet. '... Ljudi ne uspevaju u spasenju zbog svog namernog odbijanja dara života“ (Velika borba, str. 262).

„Oni koje Hristos pohvaljuje na sudu možda su malo poznavali teologiju, ali su cenili Njegova načela... Među neznabošcima su oni koji obožavaju Boga bez znanja, oni kojima svetlost nikada nije doneta ljudskim instrumentima, ali oni neće propasti. Iako ne znaju za pisani Božiji zakon, oni su čuli Njegov glas kako im govori u prirodi, i učinili su stvari koje je zakon zahtevao. Njihova dela su dokaz da je Duh Sveti dotakao njihov srca, i oni su prepoznati kao deca Božja. (Čežnja vekova, str. 638).

Isus ovde u Jovanu 16 kaže da je delo Svetog Duha da ubedi ili osudi greh – i On daje sopstvenu definiciju za ono što čini greh. „Greha, jer ne veruju u mene.“ Ne kaže da su osuđeni za greh zato što ubijaju, lažu ili čine preljubu. Ne kaže da su osuđeni za greh zato što krše Božji zakon. Kaže da su osuđeni za greh zbog nedostatka vere ili poverenja u Isusa Hrista.

Lako je reći da verujemo u Hrista, ako ograničimo veru na jednostavno mentalni pristanak. Biblija kaže da se čak i đavoli mogu složiti oko toga. Jakov 2:19 nam govori da đavoli veruju — i da drhte. U danima kada je Isus bio ovde na zemlji, ponekad su Njegovi učenici sumnjali u Njegovo božanstvo. Činilo se da su sveštenici i vladari imali problema da Ga prepoznaju kao Mesiju. Obični ljudi, iako su rado slušali Njegove reči, često su se međusobno ispitivali da li je On prorok ili nije. Ali đavoli verovali i slobodno ispovediše da je On Hristos, Svetac Božiji. Vidite Marko 1:24, na primer.

Greh o kome Sveti Duh donosi uverenje je nedostatak poverenja – nedostatak vere koja prevazilazi mentalni pristanak i seže do dubine srca. Sveti Duh donosi uverenje da smo živeli u pobuni protiv Boga, održavajući kontrolu nad sopstvenim životima – bez obzira na to koliko su naši životi mogli biti moralni. Preko Svetog Duha vodimo se do odnosa vere sa Isusom koji rezultira našim poverenjem u Njega jer Ga poznajemo. I pošto Ga poznajemo, mi Ga volimo i predajemo Mu se.

Kao ljudska bića, jedan od naših najvećih nesporazuma ima veze sa našim pravim stanjem. „Srce je prijeverno više svega i opako; ko će ga poznati?“ Jeremija 17:9. Veoma je lako biti prevareni u pogledu sopstvenog stanja. Možda mi nije tako teško da budem svestan tvog greha! Ali moje stanje? To je druga stvar. I možda nećete imati problema da uočite grešno stanje onih oko vas. Ali šta je sa poznavanjem prave slike sopstvenog srca? Samo Duh Sveti može da nam otvori oči za to.

Jednog dana roditelji problematičnog deteta došli su kod mene na savetovanje. Razgovarali smo o tome da li su ili nisu bili previše strogi prema svom detetu, pa su mu tako izazvali neke probleme. Razgovarali smo o pravilu discipline, da ne postoji granica discipline koju dete ne može da podnese, sve dok zna da je voljeno i prihvaćeno. Možete biti izuzetno kruti u svojim zahtevima, sve dok dete zna da je voljeno i prihvaćeno. Ali možete biti potpuni popustljivi, i ako dete ne zna da je voljeno i prihvaćeno, imaće problema.

Razgovarali smo o ovom pravilu, a roditelji su rekli: „Oh, naše dete zna da je voljeno i prihvaćeno. Naravno da jeste.“ Majka je snažno klimnula glavom, a i otac je klimnuo glavom, a onda je počeo da klima glavom malo sporije. I prvo što smo znali je da su se tamo u mojoj kancelariji svađali oko toga da li njihovo dete zna da je voljeno i prihvaćeno.

Pa, nama koji smo dete poznavali van kuće bilo je očigledno da se ono ne oseća voljeno i prihvaćeno. Ali roditelji su to poslednji shvatili. Srce je varljivo iznad svega. Svi smo mi stručnjaci u obmanjivanju samih sebe i samo Sveti Duh može da nas osudi za greh i skine maske sa naših lica, kako bismo shvatili svoje pravo stanje i razumeli našu duboku potrebu za Božijom milošću.

Sveti Duh radi na tome da nas dovede do osećaja potrebe, a zatim da uzdigne Isusa kao odgovor na tu potrebu. Jedan od slučajeva njegovih priča o ubedljivoj sili Svetog Duha na delu bio je na dan Pedesetnice. To je zabeleženo u Delima 2. Petar je tog dana održao propoved, i počeo je dajući malo istorije, malo genealogije, malo eshatologije, a zatim malo proročanstva od Joila. Ali kada je došao do srži svoje poruke, Isusa Hrista, koji je bio razapet, a zatim uskrsnuo iz mrtvih, kaže se da su oni bili taknuti u svoja srca. A Petrovu propoved prekinuli su svojim oltarskim

pozivom! Oni su povikali: „Šta ćemo činiti, ljudi braćo?“ Stih 37. Šta da radimo? Očigledno su osetili osudu — i to se dogodilo kada je Isus bio uzdignut!

Ovo je bila prava vrsta oltarskog poziva! Nije bilo zatamnjenog svetla, nije bilo priča koje izazivaju suze, nije bilo posebne muzike koja bi pokrenula emocije. Sveti Duh je izvršio svoje delo i 3000 je bilo obraćeno tog dana.

Možemo biti zahvalni za ovo prvo moćno delo Svetog Duha u osuđivanju greha. Ali On se tu ne zaustavlja, a to je još veća dobra vest! Nije dovoljno da mač Duha probode srce i donese uverenje, koliko god to delo bilo neophodno. Da bismo imali spasenje, ne možemo samo da vidimo svoju potrebu, već moramo da vidimo rešenje te potrebe. I Duh Sveti nastavlja da radi sa nama. On nas ne ranjava, a onda nas ostavi u modricama i krvi. On ranjava da bi izlečio i povezao naše rane. Svojim mačem seče duboko da bi mogao uliti ulje i vino i doneti potpunu obnovu.

Neka vas Duh Sveti danas osudi i uveri u greh nepoverenja u Boga, života odvojenog od Njega, ma koliko dobar ili loš taj život bio. Možemo biti veoma zahvalni na tome kada je On doneo ovo uverenje u naša srca da je Njegovo delo tek počelo.

Četvrto poglavlje – Sveti Duh i obraćenje

Kada smo rođeni u ovom svetu greha, rođeni smo sa odsustvom bilo kakve radosti u svetosti ili radosti u zajednici sa Bogom. To je problem roditi se grešnikom. Ipak, u isto vreme, mi smo rođeni sa nekontrolisanom željom da obožavamo. Čak su i psiholozi otkrili da se ljudska bića rađaju beznadežno religiozni. Mi smo dužni da obožavamo neku stvar. Insistiramo na obožavanju nečega. Ljudi će uvek obožavati nešto, nekoga ili sebe. Zato su televizija i slava toliko popularni. Ova potreba proizilazi iz vakuuma formiranog u ljudskom srcu koji zahteva obožavanje. Ali vakuum je vakuum u obliku Boga, i dok ne otkrijemo istinu jevanđelja, provodimo svoje vreme obožavajući stvari ili druge ljude ili sebe, ali nikada nismo zadovoljni.

Niko nije zaista ponovo rođen sve dok ga Sveti Duh ne dovede u stanju da ga kroz ubeđenje odvede do mesta gde mu je dosta obožavanja stvari ili drugih ljudi ili njega samog. Delo Svetog Duha je da dovede grešnika do tačke odluke, do spoznaje da mu je potrebno nešto bolje i razumevanje šta je to nešto bolje, kako bi osoba mogla da napravi pametan izbor.

Drugo delo Duha Svetoga, delo obraćenja ili nanovog rođenja, a to sledi za one koji su iskusili Njegovo prvo delo – ubeđenja ih da imaju potrebu. On osuđuje svet za greh, a zatim radi na tome da dovede grešnika do tačke obraćenja ili novog rođenja.

Kada je došlo do našeg prvog rođenja, nismo imali izbora. Verovatno niko ne bi osporio tu tačku. Neki ljudi su nezadovoljni činjenicom da nisu imali izbora kada je u pitanju rođenje u svetu greha. Ali svi smo u istom čamcu po tom pitanju. Jedno je sigurno, Bog nije odgovoran za greh u svetu; ipak, On je odgovoran za to što nam je omogućio postojanje, iako su naši roditelji učestvovali u tome da se to ostvari. Dakle, pošto je Bog autor života, njegova je odgovornost da smo rođeni.

Ne samo to, već je Bog taj koji je direktno odgovoran za to da naša srca sada kucaju. On je taj koji nas održava u životu tokom našeg vremena ovde na ovoj zemlji, sve dok ne potrošimo bilo koji deo od sedamdesetak godina koliko nam je sudbina. I On je taj koji se pobrinuo da imamo izbor oko jedne stvari — našeg drugog rođenja. Nismo imali izbora po pitanju našeg prvog rođenja, ali imamo izbor u pitanju našeg drugog rođenja, ili ponovnog rođenja.

Ovo je jedna oblast u kojoj nalazimo razliku između naših života i života Isusa kada je bio ovde na zemlji. Isus je imao izbor u vezi sa svojim prvim rođenjem! Razumemo da je Isus, u savetu sa svojim Ocem vekovima pre toga, svesno doneo odluku da se rodi u svetu greha, da postane naš Spasitelj. Isus je rođen drugačije od nas. Luka 1:35 nam govori nešto o tome. To je intrigantan opis, otprilike onoliko blizu koliko ćemo doći do objašnjenja misterije utelovljenja Isusa.

Anđeo dolazi i donosi velike vesti Mariji, a Marija je zbunjena. Ona razume poruku anđela da će dobiti dete, ali se pita kako će se to dogoditi. I anđeo kaže: „duh sveti doći će na tebe, i sila najvišega osjениće te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se sin Božij.“ Stih 35.

Ista poruka je ponovljena Josifu nekoliko meseci kasnije, kada je anđeo došao da utiša njegove strahove u vezi sa Marijinim stanjem. „No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu anđeo

Gospodnji govoreći: Josife, sine Davidov! ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer ono što se u njoj začelo od Duha je svetoga.“ Matej 1:20.

Isus je rođen sa nasleđem drugačijim od našeg, po tome što je Sveti Duh bio Njegov Otac. Imao je božansko nasleđe, duhovno nasleđe, koje mi nemamo. Njega su zvali „ta sveta stvar“ — a ti i ja nismo rođeni sveti. Ali fantastična istina je da isto iskustvo koje je Isus imao u svom prvom rođenju, možemo imati i u našem drugom rođenju. Možemo doći do tačke u kojoj odlučujemo da li ćemo biti rođeni od Duha ili ne. Efescima 2:1, 4-7 govori o tome da smo „oživljeni“ moćnom Božjom silom.

Jovan 3. je najpotpunije poglavlje na temu novog rođenja. U ovom trenutku ćemo pogledati samo stihove 3-5. Nikodim je, kao što se sećate, došao na tajni razgovor sa Isusom, i Isus je došao tačno do tačke njegove potrebe. „Odgovori Isus i reče mu: zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega. Reče Nikodim njemu: kako se može čovjek roditi kad je star? eda li može po drugi put ući u utrobu matere svoje i roditi se? Odgovori Isus: zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božije.“

Zanimljivo je primetiti da je čak i sam Isus poštovao raspored Svetog Duha za donošenje novog rođenja. Isus nije pritiskao Nikodima niti ga primoravao. Nije pokušao da ga uvede u bazen za krštenje do sledeće subote. On je Nikodimu dao najpotpuniji govor na temu obraćenja, a zatim je prepustio Svetom Duhu da obavlja Njegovo delo. Nikodim je tri godine čekao i razmišljao. Spolja je bilo malo promena. Ali Isus je znao šta radi, i došlo je vreme kada se Nikodim rado predao i prihvatio Isusa kao svog ličnog Spasitelja .

Ako proučite poglavlje o Nikodimu u knjizi Čeznja vekova i spojite ga sa poglavljem o ženi kod studenca, doći ćete do četvorodelne definicije za obraćenje. Pre svega, to je natprirodno delo Svetoga Duha. Drugo, to dovodi do promene stava prema Bogu. Treće, daje novu sposobnost poznavanja Boga koju ranije nismo ni imali. I konačno, to vodi novom životu — vodi ka voljnoj poslušnosti svim Božjim zahtevima. Primetite da to vodi do voljnog poslušanja. To je dokaz da se nešto dogodilo što je promenilo unutrašnjost — nije iznenadna odluka od strane grešnika da očisti spoljašnjost. Naglasak je na tome da sve više otkrivamo da je naša volja došla u harmoniju sa Božjom voljom. I to je proces — to nije nešto što se dešava potpuno preko noći.

Postoje dva nesporazuma koja često dovode do obeshrabrenja među onima koji su se nedavno predali Bogu. Jedna je ideja da je obraćenje neposredna, dramatična, potpuna promena života. Kada osoba ima ovu ideju i otkrije nedelju posle prethodne nedelje, da postoje neka ista iskušenja, tendencije i problemi kao i pre nego što se obratio, često je lako pretpostaviti da ipak nije „zaista obraćen“, i da odustane i čeka narednu sedmicu molitve ili sastanka u prirodi ili oltarskog poziva. Ali pažljivo primetite da je ono što se dešava prilikom obraćenja prvenstveno promena stavova, promena pravca.

Drugi nesporazum je da imate ideju da je obraćenje jednokratna odluka, i da kada jednom preuzmete tu obavezu, to je to do kraja života. Ali obraćenje je svakodnevna stvar — Isus nam je rekao da svakodnevno uzimamo svoj krst. „Ako budeš tražio Gospoda i obraćaš se svakog dana... sve tvoje mrmljanje će se stišati, sve tvoje poteškoće će biti uklonjene, svi zbunjujući problemi sa kojima se sada suočavaš biće rešeni.“ (Gora Blaženstva, str. 101).

Obe ove pogrešne ideje o obraćenju mogu se lakše rešiti ako se setimo šta je obraćenje zaista. Rimljanima 12:2 nam kaže da je to obnavljanje našeg uma. Efescima 4:22-24 govori o obnavljanju u našim umovima. Regeneracija i ponovno obnavljanje imaju veze sa umom. To nije neki magični proces koji upada u naše živote odozgo. To je pre obnova našeg razmišljanja, naših stavova – kontinuirano obrazovanje o nebeskim stvarima. Kroz naš um obožavamo Boga. On nikada ne zaobilazi naše umove u svom ophođenju s nama. Neprijatelj Boga i čoveka je taj koji je voljan da radi na silu, koga zaista nije briga šta mi mislimo, sve dok se potčinimo njegovoj kontroli. Ali Bog želi samo inteligentnu službu.

Ovo bi bio glavni princip na koji treba paziti u traženju da prepoznamo razliku između lažnih i istinitih dela Svetog Duha. Nikada Sveti Duh nije taj koji zaobilazi um i deluje samo na emocije ili samo na spoljašnja dela pojedinca.

Postoji opis ovog procesa u Čeznja vekova, str.189. „Da bismo ispravno služili Njemu [Bogu], moramo biti rođeni od božanskog Duha. Ovo će očistiti srce i obnoviti um, dajući nam novu sposobnost da poznajemo i volimo Boga.“

Kako se dešava novo rođenje? Prva Petrova 1:23 daje veoma značajan putokaz. „Kao prerođeni ne od sjemena koje truhne, nego od onog koje ne truhne, riječju živoga Boga, koja ostaje dovijeka.“ Dakle, novo rođenje se dešava kroz delovanje Svetog Duha, koji deluje kroz Božju Reč. Sveti Duh ne zaobilazi Božju Reč. Druga Petrova 1:4 nas podseća da kroz Reč Božiju postajemo učesnici božanske prirode. Put Hristu daje dalji opis procesa. Isus je „umro za nas, a sada nudi da uzme naše grehe i da nam da svoju pravdu. Ako Mu se predate i prihvatite Ga kao svog Spasitelja, onda, koliko god da je vaš život bio grešan, zbog Njega se smatrate pravednima. Hristov karakter stoji umesto vašeg karaktera, i vi ste prihvaćeni pred Bogom kao da niste zgrešili.“ (Strana 62). To je dobra vest, zar ne? I to se dešava kada se ponovo rodimo.

Neki su pokušali da novo rođenje zadrže kao potpuno legalan posao, čišćenje nebeskih zapisa i ništa više. Istina je da ne možemo ništa učiniti da se spasimo. Ali neće svi koji žive u ovom svetu biti spaseni, uprkos činjenici da je Isusova žrtva bila dovoljna za sve. Isusova žrtva nije dobra za grešnika dok je on ne prihvati, a naše prihvatanje dolazi u trenutku kada se predamo Svetom Duhu kada vidimo svoju potrebu i našu bespomoćnost i našu zavisnost od Boga za spasenje.

Kako se dešava novo rođenje? Evo naglasaka iz Čeznje vekova, strana 172. „Hristos neprestano radi na srcu. Malo po malo, možda nesvesno primaocu, stvaraju se utisci koji teže da privlače dušu Hristu. Ovo se može primiti kroz meditaciju o Njemu, kroz čitanje Svetog pisma, ili kroz slušanje reči od živog propovednika. Odjednom, kako Duh dolazi sa direktnijom privlačnošću, duša se rado predaje Isusu. Mnogi ovo nazivaju iznenadnim obraćenjem; ali to je rezultat dugog poziva od strane Božijeg Duha.“

Ne možemo preobratiti nekog drugog, ali možemo se pridružiti delu Svetog Duha uzdižući Isusa onima oko nas, deleći istine koje smo otkrili u Božjoj Reči i ohrabrujući one koji traže duhovni život da idu tamo gde se Božji Reč predstavlja.

Da li ste se ikada obratili? Ali da li ste se danas obratili Bogu? „Niko nije živi hrišćanin ako nema svakodnevno iskustvo u Božjim stvarima ... Svaki živi hrišćanin će svakodnevno

napredovati u božanskom životu. Kako napreduje..., on doživljava obraćenje Bogu svaki dan.“ (Svedočanstva, knj. 2, str. 505).

Da li znate da li ste se obratili? Da li znate da li ste se danas obratili? Kako možete znati? Novi život se ne oblači niti dorađuje; poslat je dole. Ali moguće je da sami znamo da li smo ili ne primili dar od Boga, delo Svetog Duha u našem životu. Želeo bih da uključim nekoliko tačaka o tome kako možemo sami da znamo da li smo doživeli novo rođenje ili ne.

1. Da li je Isus centar i fokus vašeg života? „Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božijeg, nema život.“ 1. Jovanova 5:12. Put Hristu daje dva načina na koja možemo znati da smo hrišćani: O kome volimo da govorimo? O kome volimo da mislimo? Vidi str. 58.

Ponekad je lako reći da volimo Hrista kada neko pita da li ga volimo. Ali šta je pravi test? Koliko vremena zapravo provodimo u Njegovom prisustvu, razgovarajući s Njim i družeći se s Njim? Ako je Isus centar i fokus naših života, ceo život će se vrteti oko našeg odnosa sa Njim. On će nam biti najvažniji prioritet. On će biti prvi kome se obraćamo za društvo i poslednji za koga ne možemo naći vremena.

2. Da li ste duboko zainteresovani za Božju Reč? Prva Petrova 2:2 nam govori da ćemo kao novorođene bebe želeći pravoga (grčka reč znači jednostavno) mleka Reči. Bićemo gladni. Iako možemo namerno izabrati da provodimo vreme u Božjoj Reči, tražeći da se smestimo u atmosferu u kojoj deluje Sveti Duh, sve dok se ponovo ne rodimo može biti težak posao provesti ovo vreme tražeći duhovnu hranu. Ali jedna od prvih stvari koja se desi nekome ko je rođen je da ogladni! A nova sposobnost poznavanja Boga je jedan od darova koje Sveti Duh donosi u svom čudu novog rođenja.

3. Da li imate smislen molitveni život? Novo rođeni hrišćanin će imati želju da komunicira sa Bogom i Njegovim Sinom Isusom Hristom. On će nastojati da ima lični odnos sa Bogom. Videti Jovan 17:3. Molitva je dah duše i neophodno je da dišemo nakon što smo se rodili. Duhovno ili fizički, život bez daha je izuzetno kratkotrajno iskustvo!

4. Da li imate svakodnevno iskustvo u Božjim stvarima? „Ko hoće da ide za mnom neka se odreće sebe i uzme krst svoj i ide za mnom.“ Luka 9:23. Hrišćanski život nije ograničen na nekoliko sati u subotu ujutro. To je način života, svakodnevna i svakočasovna šetnja sa Bogom.

5. Da li priznajete svoje grešno stanje? Da li prepoznajete prvo delo Svetog Duha koje je izvršeno u vašem životu? Da li ste osuđeni za svoju grešnost i imate li potrebu za Spasiteljem? Što se više približavamo Isusu, to ćemo više shvatati svoju grešnost, ali u svakom trenutku kada osetimo da smo sveti i da smo dostigli pravednost, dajemo nepogrešiv dokaz da smo u nevolji!

To ne znači da ćemo nastaviti da praktikujemo greh. Ali mi smo i dalje grešnici, i dalje zavisimo od Hristove sile čišćenja, sve dok život traje. U našem shvatanju slabosti je naša snaga. „Jeste li u Hristu? Ne ako sami ne priznate da ste pogrešivi, bespomoćni, osuđeni grešnik.“ (Svedočanstva, vol. 5, str. 48).

6. Imate li unutrašnji mir? Mir je jedan od prvih plodova Duha koji se pojavljuje u životu novorođenog hrišćanina. „Opravdavši se dakle vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda

svojega Isusa Hrista.“ Rimljanima 5:1. Unutrašnji mir uprkos svim previranjima sa kojima se suočavamo spolja, jedan je od dokaza da smo nanovo rođeni.

7. I na kraju, da li imate želju da podelite sa drugima novi život u Hristu koji ste pronašli? Put Hristu jasno pokazuju da „Čim neko dođe Hristu, u njegovom se srcu rađa želja da otkrije drugima kakvog je dragocenog prijatelja našao u Isusu; spasonosna i posvećujuća istina ne može biti zatvorena u njegovom srcu. Ako smo obučeni u Hristovu pravdu... nećemo moći da čutimo ... Imaćemo šta da kažemo“ (str. 78).

Novo rođenje je divno iskustvo i dokaz čudotvorne Božije sile. Ali ne bi trebalo da se zaustavimo na tome. Jedan od problema crkve koja se zove Laodikija je što njeni članovi prečesto prihvataju prvo i drugo delo Svetog Duha. Oni su ubeđeni da su grešnici, prihvataju Božju opravdavajuću milost i doživljavaju novo rođenje. Ali ima još toga. „Kada se duše obrate, njihovo spasenje još nije ostvareno. Oni tada imaju trku da trče; pred njima je teška borba... da se bore u ‘dobroj borbi vere’... U ovom ratu nema predaha; bitka je doživotna.“ (Moj život danas, str. 313).

Spasenje uključuje više od opravdanja. Uključuje i posvećenje. To uključuje više od oprostaja – takođe nudi moć za poslušnost, moć za služenje. To nas dovodi do sledeće faze rada Svetog Duha, Njegovog rada u očišćenju hrišćanina. Nastavi da čitaš!

Peto poglavlje – Sveti duh i očišćenje

Da li ste se ikada plašili da ste počinili neoprostivi greh, čak i kada niste bili sigurni šta je to neoprostivi greh? Da li ste ikada obećali Bogu da, ako vam oprostí samo još jednom, nećete ponoviti tu stvar — a onda ste to ponovo uradili i uplašili se čak i da se molite o tome? Da li ste ikada čuli neke posebno zloslutne znakove vremena koji ukazuju na to da je Hristov dolazak čak bliži nego što ste mislili — i da vas je to nasmrt uplašilo? Ako vam nešto od gore navedenog zvuči poznato, postoji divna dobra vest u razumevanju trećeg dela Svetog Duha, očišćenja hrišćanina.

Delo čišćenja Svetog Duha je verovatno jedno od najzanemarenijih, a samim tim i pogrešno shvaćenih oblasti u proučavanju hrišćanstva. Napisane su knjige, komponovane pesme, predstavljene drame koje opisuju proces obraćenja, vodeći čoveka korak po korak od života otvorenog buntovništva do prvobitnog predanja Gospodu Isusu. I postoji jednak, ako ne i veći broj pesama i knjiga i predstava koje se bave nadom u nebo, konačnim nagradama za Božju decu i skorom Isusovom povratku.

Ali većina nas živi negde između ova dva događaja! Većina članova crkve se u nekom trenutku obavezala na Hrista, ili se verovatno nikada ne bi pridružili crkvi. I ne treba dugo da se dokaže da još nismo na nebu! Da to kažem teološkim jezikom, razumeli smo nešto o opravdanju, i mi smo na putu ka proslavljanju. Ali šta je sa područjem posvećenja? Šta je sa poslušnošću i pobedom i življenjem hrišćanskim životom?

Mnogo smo razgovarali o poslušnosti u smislu onoga što zakon zahteva, šta je ispravno, a šta pogrešno, prema Svetom pismu. Ali vrlo malo smo razgovarali o tome kako. A ako ne razumete kako dolazi do poslušnosti, što je veće vaše znanje o tome šta je ispravno, a šta pogrešno, to će biti veće vaše obeshrabrenje.

Neki imaju utisak da će se posle šetnje do oltara ili odlaska u bazen za krštenje sve desiti automatski — ako su iskreni. Za mnoge mlade ljude, uverenje o spasenju koje je dolazilo sa opravdanjem bilo je izuzetno kratkotrajno iskustvo. Ubrzo nakon toga, otkrili su da još uvek postoje mnogi isti problemi, ista iskušenja i iste slabosti kao i pre nego što su doneli odluku da pozovu Hrista u svoje živote. U nedoumici i postidečnosti, oni su često zaključivali da su uopšte pogrešno shvatani obraćenje. I obeshrabreni čekaju još jednu sedmicu molitve ili sastanka probuđenja ili poziva pred oltar, da još jednom pokušaju da pronađu magičnu formulu koja će učiniti da to funkcioniše za njih.

Ova nevolja nikako nije ograničena na mlade ljude. Ima i mnogo starijih koji nikada nisu otkrili kako da se nose sa problemom greha koji nalaze u svom životu.

U ranim danima adventne crkve, naši prethodnici su imali iskustvo sa Gospodom Isusom koje je bilo duboko i sigurno. Takođe su utemeljili doktrinarna shvatanja koja su činila osnovu za Crkvu adventista sedmog dana. Kako je vreme prolazilo i nova generacija je zauzela mesto osnivača naše crkve, nova generacija se često zadovoljila samo doktrinarnom istinom i nije tražila lično

iskustvo vere koje su poznavali njihovi roditelji. Tako se pojavio formalizam i problem spasenja delima, ostavljajući crkvu suvom kao brda Gilboa.

U vreme kada su članovi crkve treće i četvrte generacije stigli na scenu, oni ne samo da nisu znali lični odnos sa Hristom koji su njihovi deda i baka poznavali, oni nisu uspeali da sagledaju vrednost crkvenih doktrina. Zbog ovog faktora mnogi mladi ljudi napuštaju crkvu tražeći smisao života na neki drugi način.

Neki koji ostaju u crkvi, nakon pokušaja i neuspeha iznova i iznova, konačno zaključuju da je posvećenje delo celog života i nadaju se da će pre nego što umru dočekati jedan dobar dan. Ali sa dokazima o konačnom dimu koji počinje da se diže, oni postaju nervozni i prilagođavaju svoju teologiju tako da odgovara svom iskustvu, zaključujući da je život poraza najbolji što Bog ima da ponudi.

Da bismo razumeli delo Svetog Duha u čišćenju srca od greha, neophodno je jasno definisati šta je greh na prvom mestu. A da bi se pobedio greh, neophodno je ne samo definisati greh, već i naučiti kojim metodom se greh pobeđuje.

Hajde da prvo potražimo definiciju greha. Da li ste ikada čuli za 1. Jovanovu 3:4? „Greh je prestup zakona“. To je verovatno onaj koji najčešće citiramo. Ali hajde da s tim stavimo još dva teksta: Rimljanima 14:23, „šta god nije po vjeri grijeh je“, i Jovan 16:9, gde Isus govori o delu Svetog Duha u osudi sveta u greh. On kaže: „Za grijeh dakle što ne vjeruju mene.“

Da greh nije ništa drugo do kršenje zakona, onda bi sve što bismo morali da uradimo da bismo se spasili bilo šta?— držati se zakona. Da li nas čuvanje zakona spašava? Da li se problem greha rešava moralom ili grešniku treba Spasitelj?

Razmislite na trenutak kako je greh uopšte počeo. Da li ste ikada učestvovali u raspravi o tome da li je Eva zgrešila kada je dodirnula voće ili kada je okusila voće ili još onda kada se odvojila od Adama? Ne zaboravite da je greh počeo sa Luciferom — ne sa Evom! A šta je bio Luciferov problem? Da li je počeo radeći u subotu ili krađom manga? Šta Biblija kaže o tome? Pročitajte to u Isaiji 14:13, 14. „A govorio si u srcu svom: izaći ću na nebo, više zvijezda Božijih... izjednačiću se s višnjim.“ Lucifer je zgrešio kada je prestao da zavisi od Boga i počeo da zavisi od sebe. To se dogodilo kada je raskinuo odnos poverenja koji je imao sa svojim Stvoriteljom i pokušao da bude sam sebi bog.

Tako je bilo i sa Evom. Sotona joj je predstavio isto iskušenje koje je dovelo do njegovog sopstvenog pada — „Bićete kao bogovi.“

Dakle, osnova greha je samozavisnost koja dovodi do odvajanjem od Boga. Kršenje zapovesti je rezultat greha. Vratite se ponovo na 1. Jovanovu 3:4 i pogledajte ceo stih. „Svaki koji čini grijeh i bezakonje čini.“ Ko se odvoji od zavisnog odnosa sa Bogom i zavisi od sebe, takođe će prekršiti zapovesti, „i greh [živeti odvojen od Boga] je bezakonje.“ Zbog toga što temelj Božijeg zakona je zavisnost od Boga, a ne samozavisnost, onda, kad god se odvojite od Boga i pokušate da budete svoj bog, neizbežno će doći do kršenja ostatka zakona.

Dakle, osnovna premisa pravednosti verom u Isusa je da čovečanstvo nema pravednosti osim Isusa. „Grešni čovek može naći nadu i pravednost samo u Bogu, a nijedno ljudsko biće nije pravedno duže nego što ima veru u Boga i održava vitalnu vezu sa Njim.“ (Svedočanstva za propovednike str. 367).

U Jovanu 15:5 Isus kaže: „Bez mene ne možete činiti ništa“. A Filipljanima 4:13 kaže: „Sve mogu u Isusu Hristu.“ Stavite ta dva stiha zajedno, i imate ukratko poruku spasenja verom. Ako bez Hrista ne možemo ništa, ali sa Njim možemo sve, onda nam preostaje samo da budemo s Njim. A Jovan 17:3 i dalje kaže: „Ovo je život večni, da poznaju tebe, jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.“

Pre svega, način na koji postajemo grešnici jeste da se rodimo. Psalam 58:3: „Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnom.“ I Psalam 51:5: „Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnom.“ Isus je rekao Nikodimu u Jovanu 3 da ako se ne rodimo nanovo, ne možemo čak ni videti kraljevstvo nebesko. Dakle, nešto mora da nije u redu sa našim prvim rođenjem.

Greh je odvojenost od Boga i samozavisnost. Pravednost je dostupna samo kroz vezu sa Isusom i odnos vere sa Njim. Niko više nije pravedan nego što održava taj odnos sa Hristom. A odnos sa Hristom održava se svakodnevnim dolaskom Njemu radi zajednice, svakodnevnim prepuštanjem Njegovoj kontroli umesto pokušaja da se kontrolišemo. To znači da provedete najbolje vreme u zajedništvu sa Njim.

Početak ovog života traženja Isusa iz dana u dan događa se u trenutku obraćenja. Prilikom obraćenja, dato nam je novo srce, koje se manifestuje u novoj sposobnosti da poznamo i volimo Boga. Dobijamo i novi stav prema Bogu, kao što smo primetili u prethodnom poglavlju. Ali da li to znači da od trenutka obraćenja pa nadalje, nikada više nećemo grešiti, nikada više pasti, nikada više ne uspeti? I upravo tu dolazi potencijal za velike nesporazume.

„Nova teologija“ koja je kruži poslednjih godina kaže: „Naravno da ćemo grešiti, pasti i pokleknuti nakon obraćenja. Zapravo, nastavićemo da grešimo i padamo sve do vremena proslavljanja. Ako ne grešimo svesno, sigurno ćemo grešiti nesvesno.“ I tako je odgovor na dilemu koju nude zagovornici ove teorije sledeći: „Ne brinite o grehu, jer je to naša priroda – dok ne budemo proslavljeni. Odgovor na problem je verovati u žrtvu Hristovu u našu korist i verujte da će nas Njegova pravednost pokriti sve dok ponovo ne dođe i ne ukloni problem greha iz naših srca.“

Zatim, tu su i adventisti koji kažu da gubite svoje spasenje svaki put kada zgrehite, padnete ili ne uspete. Oni tvrde da ako ste „zaista preobraćeni“ i „stvarno iskreni“ da nećete doživeti ništa osim pobede od trenutka obraćenja pa nadalje. Oni koji prihvataju ovo gledište veruju da je potrebno mnogo ljudskog napora u borbi protiv greha kako ne bi pali i propali, da je neophodno stalno budno paziti na iskušenja i stisnuti zube i truditi se da ne učinite pogrešne stvari. Oni ne poriču da ako zgrehiš, još uvek možeš da se vratiš Bogu i tražiš oprost, iako neki od tvrdih među njima tvrde na osnovu svetinje u starozavetno vreme da ne postoji oprost za „poznate“ grehe nego samo za grehe u koje slučajno naletiš.

Rasprave između ove dve krajnosti su duge i komplikovano, sa mnogo vremena provedenog u raspravi o stvarima koje imaju veze sa prirodom Hrista i savršenstvom i tako dalje. Ali želeo bih da pokušam da opišem treću opciju. A voleo bih i da bude što jednostavnije, ostavljajući duboke teološke vode za neko drugo vreme.

Pokušajmo sa formatom pitanja i odgovora na nekoliko stranica, dok ispitujemo neka od ovih pitanja.

1. Da li ljudi koji su se iskreno i potpuno predali Gospodu Isusu Hristu ikada ponovo greše?

Idemo u Bibliju za odgovor. Šta je sa Isusovim učenicima ? Hodali su i razgovarali sa Njim tri i po godine, a čak i u gornjoj sobi noć pre raspeća još su se prepirali i prepirali ko će biti najveći. Da li su bili obraćeni? Pa, Isus im je rekao da su njihova imena zapisana u knjizi života. Vidite Luku 10:20. Lečili su bolesne, čistili gubave, izgonili đavole i vaskrsavali mrtve u Isusovo ime i moć. Ali i dalje su imali problem sa grehom.

Pogledajte starozavetne svete. Mojsije je bio obraćen. Razgovarao je sa Bogom na gori i bio je toliko siguran u svoje večno spasenje da ga je ponudio Bogu kao podsticaj u svom zastupništvu za svojeglave Izraelce. Ali sagrešio je na samim granicama Obećane zemlje.

David je svojevremeno bio nazvan čovekom po Božjem srcu, ali je počinio ubistvo i preljubu u vezi sa svojim odnosom sa Vitsavejom. Gedeon je, pod kontrolom Duha Božijeg, uzeo 300 ljudi sa bakljama i vrčevima i izvojevao moćnu pobedu za narod Izraela. Tada je postao toliko impresioniran onim što je upravo uradio da je postao nezadovoljan svojim poslom farmera i odlučio da bude sveštenik, što je prerogativ rezervisan za Levite.

Avram je nazvan prijateljem Božjim. Imao je dovoljno poverenja u Boga da napusti svoj dom i zemlju i ode na nepoznato mesto. Usudio se da razgovara sa Bogom o sudbini Sodoma. Ali lagao je više od jednog muškarca da je njegova žena, Sara, bila samo njegova sestra.

Ilija je bio neustrašiv za Boga na gori Karmil, ali je njegova vera izneverila te noći pred ženskim pretnjama. Noje stajao je čvrsto 120 godina dok je gradio kovčeg usred poruge i podsmeha nevernog sveta, ali ubrzo posle potopa nalazite ga u pijanom omamljenju.

Zatim, tu su i neki koji su bili Božji proroci, a opet toliko slabi i pokolebljivi da se pitamo kako su mogli da dobiju tu titulu—kao što su Samson, Jona i Valam.

Dakle, da li ljudi koji su se iskreno predali Gospodu Isusu ikada ponovo greše? Da, greše.

2. Da li to znači da je poslušnost nemoguća?

Evo gde često dolazi do nesporazuma u razmatranju ove teme. Ako su svi ovi biblijski likovi zgrešili i pali, čak i nakon što su se obratili, da li to znači da nema nade? Da li je poslušnost nemoguća? Ili nepotrebna? Ili nevažna? Ne,

NE, i NE!

Podvucite to u svom umu. Poslušnost je moguća. Poslušnost je neophodna. I poslušnost je izuzetno važna!

3. Da li je bilo nekih biblijskih likova koji očigledno nisu pali, pokleknuli i grešili nakon što su došli Hristu?

Da, dobra vest je da ih je bilo. Bilo ih je nekoliko. Enoh, Danilo, Jelisej. Samo nekoliko. Dovoljno da se dokaže da je moguće zaključati se na početnom predanju Bogu i nikada se ne pokolebati iz te pozicije tokom čitavog života u svetu greha.

4. Šta onda čini razliku? Ako neuspeh nije neizbežan, zašto se dešava?

Odgovor leži u onome što bismo mogli nazvati principom „dokle god“. Kada na prvom mestu dođemo Hristu i predamo se Njemu, predani smo kao što ćemo ikada biti! Predanje nikada nije delimično. To je sve ili ništa. Ili si se predao, ili nisi predan. Ili zavisite od Boga ili zavisite od sebe. Nema sredine.

Sve dok smo predani Bogu, greh nema moć nad nama. Nestala su ne samo grešna dela, već i grešne želje. Čeznja vekova, stranica 668 je klasična izjava o tome. „Sva istinska poslušnost dolazi iz srca. To je bio rad srca sa Hristom. I ako pristanemo, On će se tako poistovetiti sa našim mislima i ciljevima, tako uklopiti naša srca i umove u saglasnost sa Njegovom voljom, da, kada smo mu poslušni, to će biti samo izvršavanje svojih impulsi. Volja, prefinjena i posvećena, naći će svoje najveće uživanje u vršenju Njegove službe. Kada upoznamo Boga kao što je naša privilegija da ga poznajemo, naš život će biti život stalne poslušnosti. Kroz uvažavanje Hristovog karaktera, kroz zajednicu sa Bogom, greh će nam postati mrzak.“

Sve što nam je dostupno, dostupno je od samog početka hrišćanskog života. Bog nije u poslu da deli svoju moć postepeno i samo dopušta toliku pobedu u zavisnosti od toga koliko dugo smo u njegovoj službi.

Ako bismo pratili rad Svetog Duha u čišćenju hrišćanina, počevši od vremena obraćenja, to bi funkcionisalo otprilike ovako: Kada se čovek obrati, prvi put je iskusio predanje. Predaja je odustajanje od sebe i prenošenje svoje samozavisnosti na zavisnost od Boga. Ako bi ostao u ovom stavu do kraja svojih dana i sve vreme se u potpunosti oslanjao na Boga, a nikada na sebe, nikada više ne bi pao, pogrešio ili pokleknuo.

Ali mnogi od nas su otkrili da u rastućem hrišćanskom životu nismo znali kako da ostanemo u predanom stanju, pa tako padamo i posrćemo i grešimo i treba da dolazimo iznova i iznova sa priznanjem i pokajanjem. To znači da nismo ostali zaključani u stavu u kojem smo se predali. Lutali smo napred i nazad između potpune zavisnosti od Boga i zavisnosti od sebe.

Delo očišćenja Svetog Duha uzima hrišćanina od trenutka obraćenja i strpljivo ga vodi u iskustvo predanja, odvođeci ga što je brže moguće u vreme kada će on sve vreme ostati predan Bogu, umesto samo s vremena na vreme. Rast u hrišćanskom životu je u postojanosti predanja.

Cilj Svetog Duha za nas je da nas dovede do tačke stalnog predaja, ili onoga što bismo mogli nazvati apsolutnim predanjem, do mesta gde nikada više nećemo zavisiti od sebe, bez obzira na okolnosti. A za većinu nas ovo uključuje vreme.

Put Hristu, stranica 18 opisuje ovaj proces. „Spasitelj je rekao: 'Ako se čovek ne rodi odozgo', osim ako ne primi novo srce, nove želje, namere i motive, što će dovesti do novog života, 'ne može da vidi carstvo Božije.' “

Unutrašnja promena vodi ka promenjenom životu u smislu ponašanja. Ali često postoji proces. Postoje trenuci kada skidamo pogled sa Hrista i ponovo zavisimo od sebe, a da toga nismo svesni, a onda smo iznenađeni u grehu. Ali osnova naše kontinuirane sigurnosti spasenja je u svakodnevnom dolasku Hristu, provođenju vremena u Njegovoj Reči i u molitvi, i pozivanju na Njegovu kontrolu nad našim životima. U tom okviru, Sveti Duh radi da nas što brže odvede do mesta gde ćemo zavisiti od Njega svakog trenutka svakog dana.

Od najveće je važnosti razumeti razliku između trenutnog propusta u držanju očiju uperenih u Hrista i namernog izbora da ponovo hodamo odvojeno od Boga, nezavisno od Njegove kontrole. Prvo se može dogoditi bez našeg svesnog izbora. Drugi dolazi tek kada odlučimo da se odvojimo od Boga i da Ga više ne tražimo iz dana u dan.

Za hrišćanina koji svaki dan počinje u jedinstvu i zajedništvu i posvećenosti Hristu, još uvek je moguće u svakom trenutku da skine pogled sa Hrista i počne da zavisi od sebe. Kada se to dogodi, prestup je neizbežan. To može biti samo unutrašnja želja za grehom za jaku osobu, ili može uključivati i spoljašnje pogrešne postupke za slabe. Ali prečesto se nađemo da zavisimo od sebe, i umesto da trčimo ka Hristu po Njegov oprost i moć, mislimo da možemo sami da se nosimo sa stvarima, a to je osnova poraza.

Obratite pažnju na tri citata iz nadahnutog komentara koji bi trebalo da donesu nadu onima koji su još uvek u toj fazi, koji još uvek doživljavaju delo čišćenja Svetog Duha, a da još nisu dostigli tačku apsolutnog predanja.

Prvo, iz Pregleda i glasnika od 12. maja 1896: „Ako neko ko svakodnevno razgovara sa Bogom skrene sa puta, ako za trenutak skrene od nepokolebljivog pogleda na Isusa, to nije zato što namerno greši; jer kada vidi svoje greška, on se ponovo okreće i upire oči u Isusa, a činjenica da je pogrešio ne čini ga manje dragim Božjem srcu.“

Put Hrista, strana 64: „Ima onih koji su poznali Hristovu opraštajuću ljubav i koji zaista žele da budu deca Božja, a ipak shvataju da je njihov karakter nesavršen, njihov život pogrešan, i spremni su da sumnjaju da li su njihova srca obnovljena Duhom Svetim. Takvima bih rekla: Ne povlačite se u očajanju. Često ćemo morati da kleknemo i plačemo pred Isusovim nogama zbog svojih nedostataka i grešaka, ali nećemo biti obeshrabreni. Čak i ako nas neprijatelj pobedi, mi nismo odbačeni, nismo napušteni i odbačeni od Boga. Ne, Hristos je s desne strane Boga, koji posreduje ... Ako hoćete, samo popustite sebe Njemu, Onaj koji je započeo dobro delo u vama, nosiće ga do dana Isusa Hrista. Molite se usrdnije, verujte potpunije. Kako sve manje verujemo u svoju moć, pouzdajmo se u moć našeg Otkupitelja, i hvalićemo Onoga koji je zdravlje lica našega“.

Isto tako i ovaj citat iz Proroka i careva, strana 589, u poglavlju koje opisuje Isusa Navina, obućenog u prljavu odeću, optužen pred Bogom: „Ali dok su Hristovi sledbenici zgrešili, nisu se predali da ih kontrolišu sotonska moć.“

Delo očišćenja Svetog Duha je da nas dovede do predaja Bogu iz trenutka u trenutak, u okviru našeg kontinuiranog traženja Boga iz dana u dan. Delo Svetog Duha u čišćenju srca nije u cilju našeg spasenja. To je da nas spase od naše samozavisnosti, da se Bog proslavi u nama. Delo čišćenja Svetog Duha nije ono što nas spasava — ali zato što smo u spasonosnoj vezi, Sveti Duh može da deluje da očisti naša srca.

Ne verujemo u ograničeno spasenje. Božji je plan da Njegov narod bude potpuno i sasvim oslobođen greha. Možda ćemo i dalje morati da živimo u svetu greha, i još uvek možemo da doživljavamo posledice greha, u smrti, patnji i bolu. Ali nismo obavezni da nastavimo da živimo u grehu. Greh ne mora da živi u nama. Pregled i glasnik od 19. septembra 1899. izjavljuje: „Svaki greh, od najmanjeg do najvećeg, može biti pobeden silom Duha Svetoga“. A Pregled i glasnik od 12. novembra 1914. kaže: „Hristova religija znači više od oprostjenje greha. To znači da je greh oduzet i da je život ispunjen Duhom.“

Čežnja vekova, strana 671 kaže: „Grehu se može odupreti i pobediti ga samo uz pomoć moćnog posredovanja Trećeg Lica Božanstva, koja bi došla bez umanjene energije, u punoći božanske moći. Duh je taj koji čini delotvornim ono što je izvršio Iskupitelj sveta. Duhom se srce čisti. Kroz Duha vernik postaje saučesnik božanske prirode. Hristos je dao svoj Duh kao božansku silu da pobedi sve nasledne i stečene sklonosti ka zlu.“

Prva Jovanova 1:9 kaže: „Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost grijehe naše, i očisti nas od svake nepravde.“

Ovo delo čišćenja Svetog Duha nazvano je Njegovim najvećim delom. Ovu izjavu ćete naći u Svedočanstvima, vol. 7, str. 143. „Najveća manifestacija njegove sile [Svetog Duha] vidi se u ljudskoj prirodi dovedenoj do savršenstva Hristovog karaktera.“

Ovo nas dovodi do poslednjeg pitanja: kako se to dešava? Koji deo posla Bog očekuje od nas? Koji deo On čini za nas kroz delo očišćenja Svetog Duha?

Mi smo se već dotakli sa tim pitanjem „kako“, ali hajde da to podvučemo da bismo bili sigurni da su problemi jasni. Naš deo je da tražimo Gospoda i da se obraćamo svaki dan. Naš deo je da taj čas razmišljanja provedemo u posmatranju Hristovog života, posebno o završnim scenama, da bismo se, gledajući Ga, promenili. Tokom dana možemo postati svesni da smo se okrenuli od zavisnosti od Njega. Možda shvatimo da smo skrenuli pogled sa Hrista. Često saznanje dolazi kada se iznenada nađemo poraženi. Šta da radimo? „Opet se okrećemo“. Odmah idemo Bogu po pomilovanje i moć. I nastavljamo da Ga tražimo iz dana u dan, bez obzira na propuste u našem ponašanju i ponašanju i delima. Jer jedino kroz silu Svetog Duha možemo se nadati da ćemo pobediti.

Koliko će vremena proći pre nego što se potpuno očistimo od greha? Koliko dugo pre nego što više ne prekidamo oslanjanje na Hrista, čak ni na trenutak? Nije stvar u kalendaru. Za Jeliseja se činilo da se to dogodilo preko noći. Za Jakova je trebalo dvadeset godina. Ali Njegovo obećanje je sigurno, ako nastavimo da hodimo s Njim, „Onaj koji je počeo dobro djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista.“ Filipljanima 1:6. Dok nastavljamo u odnosu i zajedništvu i jedinstvu sa Hristovim dan za danom, dok ga svakodnevno tražimo da nas navede da Mu predamo svoju

volju i svoje živote, On će nas dovesti što je brže moguće u krizu apsolutnog predanja, a to je tema za sledeće poglavlje.

Šesto poglavlje – kriza predanja

Jakov bi bio dobar čovek za Pentagon. Bio je majstor strategije. Znao je da manipuliše okolnostima u svoju korist. Bio je lukav. Dvadeset godina je izoštravao pamet sa svojim ujakom Lavanom i konačno je nadmašio čak i njega. Sada je bio na putu kući da vidi svog oca, ali je na putu morao da prođe kroz zemlju svog brata Isava.

Jakov je imao dobar razlog da veruje da bi Isav možda još uvek bio ljut od poslednjeg kontakta koji su imali kada je Jakov završio sa prvorodenim pravom. Tako da se sada osećao nervozno. Podelio je svoju porodicu i slugu u dve čete, tako da ako jedna bude zarobljena, druga može da pobjegne. Čak se pobrinuo da svoju omiljenu ženu, Rahilju, ubaci u grupu koja je imala najbolje šanse da pobjegne. Poslao je mirovne ponude svom bratu, nadajući se da će ublažiti sećanje na njihov poslednji susret. A sada se okrenuo da se pomoli! On je svakako preduzeo sve mere predostrožnosti!

Jakov se suočio sa krizom svog života — krizom predaje. Kriza predanja mogla bi imati druge nazive za sebe, kao što je kriza čišćenja ili kriza ispunjenja Svetim Duhom. To je tema o kojoj se ponekad raspravlja, jer neki insistiraju da se obraćenje i kriza predaje moraju desiti u isto vreme. Ali mi zauzimamo stav na osnovu biblijskih biografija kao što je Jakov, da može doći do odlaganja u vremenu između obraćenja i krize predaje. U stvari, to je slučaj češće nego što nije.

Ovo ne znači da obraćenje ne uključuje predaju. Ali ljudsko srce ima način da ne ostane u stanju predanja i ljuljanja napred-nazad između potpune zavisnosti od Boga i zavisnosti od nas samih. Ovo je bolna stvarnost i vodi do bolne krize — krize apsolutne predaje.

Sada znamo da sva obraćenja nisu iste. Jedna osoba ima ogroman preokret, dok je za drugu osobu obraćenje gotovo neprimetna. Ponekad, možda, procenjujemo ovu razliku, kao drugu, treću ili četvrtu generaciju članova crkve. Volimo da držimo u srcu ideju da obraćenje može biti neprimetna i da možda nikada nećete znati kada je datum ili prilika. Ali obratite pažnju na ovaj opis obraćenja iz knjige Čeznja vekova, strana 172: „Hristos neprestano radi na srcu. Malo po malo, možda nesvesno primaocu, stvaraju se utisci koji teže da privlače dušu Hristu. Ovo se može primiti kroz razmišljanje o Njemu, kroz čitanje Svetog pisma ili kroz slušanje reči od živog propovednika. Odjednom, kako Duh dolazi sa direktnijim pozivom, duša se rado predaje Isusu.“ Da li ste uhvatili prelazak sa „malo po malo“ na „iznenada“? Odlomak se nastavlja: „Mnogi ovo nazivaju iznenadnim obraćenjem; ali to je rezultat dugog uticaja Božijeg Duha.“

Dakle, postoji čak i proces koji vodi do tačke obraćenja. Može biti sporo, neprimetno, postepeno i malo po malo. Ali odjednom dolazi tačka krize.

Možda niko ne bi dovodio u pitanje da je Božja volja da početno iskustvo predaje bude trajno predanje. Nije Božja namera da postoji jaz između ta dva. Ali kao što smo primetili u poslednjem poglavlju, u životima mnogih pobožnih ljudi, postojao je rastući proces, pitanje vremena i pokušaja i grešaka pre nego što su došli na mesto gde su ostali utemeljeni u predanom stanju.

Ali postoji jedna stvar oko koje se svi možemo složiti, a to je da ako vaše obraćenje prošlo neprimetno, i vi ste jedan od onih ljudi koji nikada ne bi mogli da ukažu na vreme, datum ili čak godinu kada se to desilo, jednostavno ste bili dobar član crkve celog života — svi se možemo složiti da apsolutna predaja neće doći za bas na isti način. Zašto? Zbog onoga što piše u Put Hristu, strana 43. „Rat protiv sebe je najveća bitka koja je ikada vođena. Prepuštanje sebe, prepuštanje svega Božjoj volji, zahteva borbu; ali duša se mora pokoriti Bogu pre nego što se može obnoviti u svetosti.“ Ako još uvek otkrivате trenutke u svom životu kada zavisite od sebe i završite sa porazom, onda postoji velika kriza koja je na putu ka vama – kriza predaje.

Kakva je to kriza? To je velika kriza za nas koji smo poklekli u malim krizama. Ovo važi za život u celini. Ako ne uspem da naučim svoje tablicu množenja, stižem do velike krize kada pokušam da položim matematiku na fakultetu. Ako nikad nisam naučio da plivam, čeka me velika kriza kada pokušam da preplivam Lamanš . Ako sam nervozan zbog skoka sa terase, čeka me velika kriza ako se ikada budem bavio skakanjem s padobrancem.

Neko može pomisliti da je samo mala stvar popušiti jednu cigaretu. Ali jednog dana neki ljudi se suočavaju sa velikom krizom - rakom pluća. Neko drugi može otkriti način da ne stavi novčić u telefonsku govornicu kako bi obavio telefonski poziv. To je mala kriza. Ali jednog dana dolazi optužba za veliku krađu. Od nevinosti novorođenčeta niko u jednom velikom skoku ne prelazi u prekaljenog zločinca. Potrebno je vreme. To uključuje proces.

Razlog zašto se Petar našao licem na zemlji u Getsimaniji i pozeleo da umre nije bio rezultat jednog trenutka. Propao je u manjoj krizi na jezeru, kada je mislio da može sam da hoda po vodi. On je podbacio u krizi oko novčića hramskog poreza. On nije uspeo da vidi mesto krsta u Hristovoj misiji i Isus ga je ukorio snažnim rečima: „Idi od mene, Sotono“. Mislio je da može da vodi sopstvene bitke i uspeo je da odseče Malhusu uvo pre nego što ga je Isus zaustavio. Čeznja vekova, strana 382 kaže da, da je Petar naučio ono čemu je Isus pokušavao da ga nauči u manjim krizama, ne bi pao kada je došao veliki test. „Iz dana u dan Bog poučava svoju decu. Okolnostima svakodnevnog života On ih priprema da izvrše svoju ulogu na toj široj sceni na koju ih je Njegov promisao odredio. Pitanje je svakodnevnog testa koji određuje njihovu pobedu ili poraz u velikoj životnoj krizi.“

Dakle, dolazi niz manjih događaja, koji se svi zasnivaju na jednom pitanju: da li ću pokušati sam da se nosim sa tim ili ću verovati Bogu da će to rešiti umesto mene? Dolaze i manji događaji, i ako nastavim da padam i ne uspem, mogu planirati veliko rvanje sa anđelom jedne noći pored potoka Javoka.

Očigledno je da su neki od onih za koje se čini da su to sve vreme radili kako treba , kao što su Enoh, Danilo i Jelisije, morali da su prošli svoje testove u manjem obimu.

Moguće je promašiti male testove i jedva toga biti svestan. Isav je otkrio da je to istina. Jednog dana je došao kući i bio je gladan. Tako je prodao svoje prvorodstvo za kotlić sočiva. Ko bi ikada pomislio da bi trenutni nalet na lonac sočiva bio tako velika stvar? Ali primetite ovaj komentar o Izavu. „Isav je prošao krizu svog života ne znajući za to. Ono što je on smatrao stvarima koje jedva da vrede razmišljati jeste čin koji je otkrio preovlađujuće crte njegovog karaktera. To je

pokazalo njegov izbor, pokazalo njegovu pravu procenu onoga što je sveto i koje je trebalo sveto negovati.“ (Komentari Elen G. Vajt, SDA Biblijski komentar, vol. 1, str. 1094, 1095).

I tako dolazimo do Jakova. Jakov se obratio u Vetilju, jer je bežao iz očevog doma. Ni do tog trenutka nije dobro prošao na manjim testovima. On je pribegao obmani, pokušavajući da pomogne Bogu da dobije obećano prvenštva. Ali nešto se dogodilo u Vetilju. I Jakov se predao Bogu.

Zatim je dvadeset godina nastavio sa problemom sopstvenog napora. Imao je odnos sa Bogom, da. Ali on je takođe stalno ometao Gospodnju kontrolu i pokušavao da učini da se stvari dešavaju na svoj način. Do večeri borbe kod Javoka, iscrpio je sopstvene resurse. Pokušao je sve a sada je sve bilo na kocki. I odjednom je znao da njegovi naponi nisu dovoljni. Počeo je da traži Gospoda na način na koji ranije nije. I Gospod se približio da odgovori na Jakovljevu molbu za pomoć.

Jakov oseća ruku na ramenu. On je siguran da je to neprijatelj. Počinje da se bori. Celu noć provodi radeći upravo ono što je radio poslednjih dvadeset godina. Svaki put za dvadeset godina koliko je Bog stavio svoju ruku na Jakova, Jakov je pogrešno shvatio i počeo da se bori za sebe. On to čini ponovo — i nastavlja borbu do zore.

A kada je dan konačno osvanuo, Jakov se, umesto da se bori sa Bogom, prionuo uz Njega. Sviđa mi se to, zar ne? Iz noći rvanja, Jakov je izašao drugačiji čovek. „Samopouzdanje je bilo iskorenjeno.“ (Patrijarsi i proroci, str. 208). I kriza Jakovljevog života, kriza predaje, konačno se desila.

Potrebno je vreme. Potrebno je vreme da se ljudsko preobrazi u božansko. Kao što je potrebno vreme da se oni koji su formirani po Božijem liku degradiraju na brutalne ili sotonske. Potrebno je vreme u bilo kom pravcu. Vreme je učinilo svoje u Jakovljevom životu i on više nije bio isti.

Naša najveća snaga se ostvaruje kada osetimo i priznamo svoju slabost. Hristos povezuje pale mljude i žene, u njihovoj slabosti i nemoći, sa izvorom Beskrajne moći. Šta se promenilo u vezi sa Jakovom te noći? Shvatio je da već dvadeset godina čini ono što Bog nije očekivao od njega. Dvadeset godina je pokušavao, svojom snagom, da ispuni obećanja koja je dao Bogu u Vetilju. Sada je konačno shvatio da je predaja put do pobeđe.

Kada nam Bog dođe i stavi nam ruku na rame, zar ne bi bilo divno da Ga odmah prepoznamo kao prijatelja, a ne kao neprijatelja? „Jakov je prepuštanjem sebe i poverljivom verom dobio ono što nije uspeo da stekne sukobom u sopstvenoj snazi. Bog je tako poučio svog slugu da mu samo božanska sila i milost mogu dati blagoslov za kojim je žudeo. Tako će biti sa onima koji žive u poslednjim danima. Kako ih okružuju opasnosti, a dušu obuzima očaj, oni moraju zavisiti isključivo od zasluga iskupljenja. Ne možemo ništa sami od sebe. U svoj svojoj bespomoćnoj nedostojnosti moramo se uzdati u zasluge raspetog i vaskrslog Spasitelja. Niko nikada neće poginuti dok to čini.“ (Isto, str. 203).

Kakav god oblik da ta velika kriza može imati u vašem životu, možete biti sigurni da ako nastavite da tražite vezu poverenja i opštenja sa Isusom iz dana u dan, bićete dovedeni u tu krizu. A kada ta kriza prođe u vašem životu, više nikada nećete biti isti.

„Takvo će biti iskustvo Božjeg naroda u njihovoj konačnoj borbi sa silama zla. Bog će testirati njihovu veru, njihovu istrajnost, njihovo poverenje u Njegovu moć da ih izbavi. Sotona će nastojati da ih prestraši mislju da su njihovi slučajevi beznadežni; da su njihovi gresi bili preveliki da bi dobili oprost. Imaće dubok osećaj za svoje nedostatke, i dok budu razmatrali svoje živote, njihove nade će potonuti. Ali sećajući se veličine Božje milosti i sopstvenog iskrenog pokajanja, oni će se moliti za njegova obećanja data kroz Hrista bespomoćnim grešnicima koji se kaju. Njihova vera neće izneveriti ako njihove molitve nisu odmah uslišene. Oni će se uhvatiti za Božju silu, kao što se Jakov uhvatio za anđela, a jezik njihove duše će biti, 'neću Te pustiti, osim ako me ne blagosloviš'.“ (Isto, str. 202).

Borba će biti intenzivna. Neprijatelj će učiniti sve što je u njegovoj moći da vas navede da se prepustite strahu i obeshrabrenju. Ali samo zapamtite, kada vam je Božja ruka stavljena na rame, to nije neprijatelj. To je najbolji prijatelj kojeg ste ikada imali.

Sedmo poglavlje - Sveti Duh i nalog za službu

Jednom sam bio na logorskom sastanku gde smo razgovarali o završnoj fazi rada Svetog Duha, o onome što bi se moglo nazvati krštenjem Svetim Duhom. I mi smo to nazvali krštenjem Svetim Duhom! Nekima u publici nije bilo prijatno zbog te fraze i došli su posle sastanka i pitali: „Zašto stalno govorite krštenju Svetim Duhom?“ Pa, govoreći malo dalje, postalo je očigledno da je u njihovoj pozadini izraz „krštenje Svetim Duhom“ uvek bio povezan sa vrstom sastanka na kome ljudi vrište i viču i imaju penu na ustima i valjaju se po podu! Ali fraza je ipak direktno iz Svetog pisma!

Četiri jevanđelja citiraju Jovana Krstitelja govoreći o krštenju Svetim Duhom. Videti Matej 3:11; Marko 1:8; Luke 3:16; i Jovan 1:33. Četiri reference glase skoro isto, pa pogledajmo samo jednu od njih. Luke 3:16; „Odgovaraše Jovan svima govoreći: ja vas krstim vodom; ali ide za mnom jači od mene, kome ja nijesam dostojan odriješiti remena na obući njegovoj; on će vas krstiti Duhom svetijem i ognjem.“

O krštenju Svetim Duhom se takođe govori u Delima 1:4, 5, 8. Vrat ćemo se na taj odlomak za nekoliko minuta. Ali Dela 11:16 se takođe odnose na krštenje Svetim Duhom, gde Petar podseća na obećanje koje je Isus dao u vezi sa tim.

Postoje i druge reference na iskustvo koje koriste druge reči da ga opišu, kao što je ispunjenje Duhom, opskrbljenje Duhom, primanje dara Svetog Duha i primanje obećanje Oca, ali se svi ovi odlomci odnose na istu stvar — konačno delo Svetog Duha u životu hrišćanina.

U ovom poglavlju želimo da utvrdimo tri istine u vezi sa četvrtim delom Svetog Duha, a zatim ćemo u sledećem poglavlju ući u proučavanje kako ga primamo.

1. Znaćete kada primite krštenje Svetim Duhom.

Vratimo se Delima 1:4, 5, 8. Isus je vodio svoje učenike planinskim putem do njihovog poslednjeg, ličnog kontakta sa Njim pre nego što se vrati svom Ocu. „I sabravši ih zapovjedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da čekaju obećanje očino, koje čujete, reče, od mene; Jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom svetijem ne dugo posle ovijeh dana.“ „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje“.

Iskustvo ispunjenja Svetim Duhom, krštenja silom sa visine je definitivno iskustvo, za koje se može sa sigurnošću znati da li ga je neko primio ili ne.

Nakon obraćenja hrišćanina, počinje proces očišćenja – treće delo Duha koje smo već proučavali. Ovo delo podrazumeva ne samo prevazilaženje greha i samozavisnosti, već i vreme za razvijanje pozitivnih hrišćanskih vrлина. Plodovi Duha dolaze tokom trećeg dela Duha Svetoga. A za uzgoj voća potrebno je vreme. Dragocene blagodati Svetog Duha se ne razvijaju u jednom trenutku“ (Pregled i glasnik, 28. april 1910).

Zatim dolazi kriza predanja, vreme kada je hrišćanin konačno gotov sa samonaporom i samozavisnošću. I tek tada se Duh Sveti može dati u Svojoj punini.

Ali, znaćete kada ga primite. Isus je rekao Svojim učenicima da čekaju u Jerusalimu dok se ne krste Duhom Svetim. Očigledno, On je očekivao nešto određeno i očekivao je da znaju kada se to dogodilo. Još jedna referenca na istu tačku je u Luki 24:49, gde je Isus rekao: „I gle, ja ću poslati obećanje oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu Jerusalimskome dok se ne obučete u silu s visine“ Da učenici nisu mogli da znaju kada je došlo krštenje Svetim Duhom, možda bi još uvek čekali tamo u Jerusalimu.

Potporu za ovu premisu nalazimo i u Delima apostolskim 19:2, gde je apostol Pavle došao grupi vernika u Efesu i rekao im: „jeste li primili Duha svetoga kad ste verovali?“ Njihov odgovor je bio definitivn i skoro duhovit, jer mu rekoše: „nijesmo ni čuli da ima Duh sveti“. Onda ih je Pavle dalje poučio. Oni su ponovo kršteni u ime Isusovo, a onda se na njih izlio Sveti Duh.

Pretpostavimo da bi apostol Pavle mogao da dođe kod vas danas i da vas pita: „da li ste primili Svetog Duha?“ Šta biste rekli? Biblijski princip je da bar treba da znate, na ovaj ili onaj način!

2. Krštenje Svetim Duhom je delo Duha koje je odvojeno i različito od obraćenja.

Kada se čovek ponovo rodi, njegovo ime se upisuje u knjigu života i on dobija spasenje kroz veru u Isusa, sve dok to i dalje prihvata. Ali on još uvek možda još nije sposoban za Božju službu u onoj meri u kojoj Bog ima na umu za njega. Još uvek mora da raste. On je iskusio rano delo Duha, jer Rimljanima 8:9 kaže: „A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov.“ Ali on još nema punoću Duha u svom konačnom delu.

Već smo primetili reči koje je Isus uputio svojim učenicima, koji im je rekao da ostanu u Jerusalimu dok ne prime Svetog Duha. Da li su se učenici obratili? Ponekad se ljudi svađaju oko toga i govore da kada je Isus rekao Petru: „Kada se obratiš, ojačaj braću“, to je bio dokaz da se Petar nije obratio sve dok se nije odrekao Hrista u noći pre raspeća. Kao što smo ranije primetili, to je teško dokazati iz Svetog pisma, jer je Petrovo ime bilo u knjizi života u vreme slanja sedamdesetorice. Nema sumnje da je Petar pao, a njegovo pokajanje je bilo tako duboke da je doveden do krize predaja. Ali kako god želite da zacrtate Petrovo iskustvo, moraćete da priznate da je Petar bio promenjen čovek u vreme kada se sreo sa Isusom u Galileji. A ipak je još uvek bilo uključeno vreme čekanja pre ispunjenja Duhom.

Pogledajte Dela 19:2 još jednom. Pavle je rekao: „jeste li primili Duha svetoga kad ste verovali?“ Dakle, razgovarao je sa vernicima. Nije razgovarao sa neobraćenima, sa paganima, sa ateistima. Ovi ljudi su bili kršteni „Jovanovim krštenjem.“ Da li nešto nije u redu sa Jovanovim krštenjem? Zar Jovan nije verovao u Isusa? Zar Jovan nije verovao u Duha Svetoga? Pa, rečeno nam je da je Jovan Krstitelj bio ispunjen Duhom iz utrobe svoje majke. Ali postojalo je još jedno delo koje je Duh želeo da uradi u njihovim životima.

Pogledajmo još jedan primer iz Dela apostolskih, koji se odnosi na grupu vernika u Samariji. Sećate se da je Filip bio jedan od đakona u ranoj crkvi, izabran zato što je bio čovek pun Duha Svetoga. Nije se zadovoljio time što je skupljao dar i zaključavao crkvu posle subotnjih bogoslužjenja. Počeo je da propoveda.

Zato je Samarjanima propovedao „o carstvu Božijemu i o imenu Isusa Hrista, kršćavahu se i ljudi i žene“. Dela apostolska 8:12.

Evo, dakle, grupe ljudi krštenih u ime Gospoda Isusa Hrista; očigledno su to ljudi koji su ponovo rođeni. Ili su se bar neki od njih morali ponovo roditi! Možda je bilo nekoliko onih koji su jednostavno sledili druge. Ali zapis se nastavlja u stihovima 14-17: „A kad čuše apostoli koji bijahu u Jerusalmu da Samarija primi riječ Božiju, poslaše k njima Petra i Jovana. Koji sišavši pomoliše se Bogu za njih da prime Duha svetoga; Jer još ni na jednoga ne bješe došao, nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa. Tada apostoli metnuše ruke na njih, i oni primiše Duha svetoga.“ Dakle, ovde opet imate definitivno iskustvo primanja krštenja Svetim Duhom, koje je odvojeno i različito od početnog iskustva obraćanja.

Jedini izuzetak od ovog pravila je možda bio Kornelije, koji je primio Svetog Duha čak i pre nego što je kršten. Međutim, čak i za Kornelija, dokaz je da je bio obraćen i predan Bogu u skladu sa svetlošću koju je već primio, čak i pre nego što je Petar došao sa porukom veće svetlosti.

U nadahnutom komentaru ima mnogo referenci na istu istinu. Primetićemo samo jednu ili dve. „Moramo biti obučeni silom sa visine; moramo imati krštenje Svetim Duhom pre nego što napustimo ovo mesto.“ (Pregled i Glasnik, 24. jun 1884). Ovo je bio odlomak iz obraćanja propovednicima i evanđeoskim radnicima, od kojih su mnogi očigledno već bili obraćeni. I opet, u sličnoj propovedi, „Moramo imati sveto pomazanje od Boga; moramo imati krštenje Svetim Duhom.“ (Isto, 15. decembar 1885).

3. Svrha krštenja Svetim Duhom nije da nas učini svetima, niti da nas učini srećnima, već da nas učini korisnima

Ako ispitajte sav materijal na temu četvrtog dela Svetog Duha, otkrićete da je u svakom slučaju svrha svedočenje, propovedanje drugima, služba. Njegov četvrti posao je da nas pozove za službu. Krštenje Duhom se daje za unapređenje Božjeg dela na zemlji. Ne daje se u svrhu čišćenja — to će biti ostvareno pod prethodnim delom Svetog Duha. I to je sa svrhom daleko dubljom od samo toga da se osećamo radosno i veselo.

Zapazite ponovo u Delima apostolskim 1:8 Isusove reči: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i *bićete mi svjedoci*.“ Ovo ne znači da nećemo biti uključeni u to što je Hristos učinio u našim životima, čak i od vremena obraćanja. Posednuti iz Gadara su se vratili da kažu šta je Isus učinio za njih odmah nakon što su bili oslobođeni od demona koji su ih kontrolisali.

Ali moć za svedočenje u većim razmerama, u odnošenju jevanđelja svetu, može doći samo pod osnaživanjem Duha. Možemo li sugerisati da primarni dokaz da je neko kršten Svetim Duhom nije dar jezika ili proricanja, ili vetra ili vatre. To je strast za spasavanje izgubljenih. To je teret za deljenje drugima radosnu vesti jevanđelja Isusa Hrista. I ako sam zadovoljan da budem prosečan član crkve, da jednostavno glancam prašinu sa svoje klupe iz sedmice u sedmicu i da se nikada ne trudim da pružim ruku ili svedočim, onda je to verovatno jedan od najvećih dokaza da ipak nisam primio puninu dela Duha.

Ponekad imamo ideju kao adventisti sedmog dana da je krštenje Svetim Duhom rezervisano za vreme poznog dažda. I svakako je tačno da će se Duh izliti na Božji narod u to vreme. Ali od nas se ne očekuje da sklopimo ruke i čekamo konačno izlivanje Božijeg Duha na zemlju. Naša je privilegija da se molimo za to i tražimo ga i proučavamo kako da ga primimo čak i sada.

Mi „treba da se borimo sa Bogom u ozbiljnoj molitvi za krštenje Svetim Duhom, da možemo da zadovoljimo potrebe sveta koji gine u grehu“ (Pregled i glasnik, 31. mart 1910).

„Potrebni su nam ljudi koji shvataju svoje duševno siromaštvo i koji će usrdno tražiti obdarenost Duhom Svetim. Dok govorimo o neuporedivim čarima božanskog Otkupitelja, naša srca će biti rastopljena i obučena Duhom Svetim. Moramo biti obučeni silom sa visine krštenjem Svetim Duhom. Nema nam pomoći drugačije.“ (Isto, 5. april 1892.).

„Ako želimo da učimo o Hristu, moramo se moliti kao što su se molili apostoli kada je Sveti Duh izlio na njih. Treba nam krštenje Duhom Božijim.“ (Isto, 11. novembar 1909.).

I još jedna izjava, koja se nalazi u Evangelizmu, strana 701. „Očekuje se silazak Svetog Duha na crkvu kao nešto u budućnosti; ali je privilegija crkve da ga ima sada. Tražite ga, molite se za to, veruj u to. Moramo ga imati, a Nebo čeka da ga podari.“

Isus je to imao! Istina je da je Isus činio svoja divna dela i živio svojim lepim životom kroz silu Svetog Duha. Pomoć koju je Isus imao u Njegovom životu takođe nam je dostupna. Isus nije primio ispunjenje Svetog Duha samo na svom krštenju. Primetite da je svaki dan primao novo krštenje Svetim Duhom.

Hristove objektivne pouke, stranica 139, kaže: „Iz sati provedenih s Bogom izlazio je jutro za jutrom, da donese svetlost neba ljudima. *Svakodnevno* je primao novo krštenje Svetim Duhom.“

Ako je Isusu to trebalo, a on je bio Sin Božiji, šta mislite kome bi to još trebalo? I primetite gde ga je primio – u okviru Njegovog ličnog odnosa sa Njegovim Ocem iz dana u dan.

Možda se pitate: „Koliko dugo vremena treba za to? Pa, Pavlu je trebalo tri dana, od puta u Damask kada je bio obraćen do krštenja Svetim Duhom pod Ananijinom službom. Petru i ostalim učenicima su bile potrebne tri godine. Jakovu je trebalo dvadeset godina, kao što smo već primetili. Ali savet ostaje isti za sve: „Tražite ga, molite se za to, veruj u to. Moramo ga imati, a Nebo čeka da ga podari.“

Osmo poglavlje - Kako primiti krštenje Svetim Duhom

Sagledali smo dar Svetog Duha u Njegovoj punini i svrhu tog dara i kome je on dostupan. Ali činili bismo veliku medveđu uslugu ako ne bismo uzeli vreme u ispitivanju kako da ga primimo. Zapazimo nekoliko koraka navedenih u Svetom pismu o tome kako primiti krštenje Svetim Duhom.

1. Prihvatite Isusa kao svoju jedinu nadu spasenja, svoju jedinu nadu u prihvatanje od Boga. Galatima 3:2-5, kaže: „Ovo jedno hoću od vas da doznam, ili Duha primiste kroz djela zakona ili kroz čuvenje vjere? Tako li ste nerazumni? Počevši Duhom, sad tijelom svršujete? Tako li uzalud postradaste? Kad bi bilo samo uzalud! Koji vam dakle daje Duha i čini čudesa među vama, čini li djelima zakona ili čuvenjem vjere?"

Postoje dva različita pitanja o kojima Pavle govori. Prvo, početak hrišćanskog života. I traži od „bezumnih“ Galata da zastanu i razmisle kako su uopšte primili Duha . Da li je to bilo verom ili delima? Zatim nastavlja: „Počevši Duhom, sad tijelom svršujete?“

Jedno je prihvatiti Isusa kao jedinu nadu spasenja na početku hrišćanskog života. Druga je stvar nastaviti da Ga prihvatamo iz dana u dan, kako bismo mogli da iskusimo svakodnevno izlivanje Njegovog Duha.

Jednom je na sastanku u kampu jedan čovek svratio da razgovara sa mnom posle jedne od službi. Bio je veoma obeshrabren i u nedoumici u pogledu svog hrišćanskog života. Rekao je: „Bojim se da sam otišao predaleko. Mislim da za mene nema nade. Mora da sam počinio neoprostivi greh.“

Zamolio sam ga da otvori svoju Bibliju prema Jovanu 6:37 i pročita stih: „i koji dolazi k meni neću ga istjerati napolje.“ A onda sam rekao: „Šta piše na margini?“

Rekao je: „Nemam marginalne reference u svojoj Bibliji.“

„Pa, šta piše u belom prostoru oko mesta gde su stihovi odštampani? Ima li datuma? Da li piše, kao na filmu za tvoj fotoapararat „Nije dobro posle utisnutog datuma“ ili možda „Dobro samo za Smita ili Džonsa?“

„Ne.“

„Onda to mora biti dobro za tebe danas.“ Ali čoveku je bilo teško da poveruje u to. Bilo mu je lako poverovati godinama pre, kada je prvi put došao Hristu. Ali ispod mosta je od tada proteklo mnogo vode, i sada je to bilo teže prihvatiti.

2. Pokajte se za greh. Videti Dela apostolska 2:37, 38. Ovde je apostol Petar propovedao na dan Pedesetnice. Bio je tačno usred svoje propovedi, kada suga ljudi iznenada prekinuli odazivajući se na poziv. U njemu se kaže: „A kad čuše, razali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalijem apostolima: šta ćemo činiti, ljudi braćo? A Petar im reče: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje grijeha; i primićete dar svetoga Duha.“

Ovde je dat još jedan preduslov za primanje dara Duha – pokajanje. A pokajanje uključuje koje dve stvari? — žaljenje zbog greha i okretanje od greha. Ali pokajanje je takođe dar. Videti Dela apostolska 5:31. Stoga je žaljenje za grehom dar. I okretanje od greha je dar. Jeste li to već otkrili? Samo dolazeći u zajedništvo i jedinstvo sa Isusom iz dana u dan, gledajući Ga da bismo se mogli promeniti u Njegov lik, dobijamo dar pokajanja.

Ali prihvatanje dara pokajanja prethodi primanju dara Duha Svetoga. Obratite pažnju na sledeću izjavu Svedočanstva za propovednike, strana 507: „Kroz priznanje i napuštanje greha, usrdnom molitvom i posvećenjem sebe Bogu, su rani učenici se pripremili za izlivanje Svetog Duha na dan Pedesetnice. Isti posao, samo u većoj meri, mora da se uradi sada.“

3. Krstite se. Ovaj korak je takođe dat u Delima 2:37, 38. Petar je uputio narod da se „pokaje i krsti“. Krštenje simbolizuje oprostjenje grehova za koje su se pokajali. To je javno priznanje Isusa Hrista. I to je takođe korak koji ujedinjuje grešnika koji se kaje sa Božjom crkvom.

Organizovana crkva je često kritikovana, i nema dileme da postoje problemi unutar organizovane crkve. Ali to je bila Božja ideja. Bog može najbolje da deluje kroz grupu ljudi, umesto kroz zasebne pojedince, koji idu u različitim pravcima. Njegov cilj za Njegovu crkvu na zemlji je jedinstvo, da mogu postići ono što nikada ne bi mogli da urade radeći odvojeno.

Crkva na zemlji je jedini objekat na koji Bog polaže Svoju najveću pažnju. I ma koliko crkva izgledala defektno i slabašno, ona je i dalje Njegovo najmoćnije oruđe da izvrši Njegovo delo.

Crkva može jedinstveno učiniti ono što jedna osoba nikada ne može. Crkva je poslala na hiljade misionara. Koliko misionara biste mogli sami da pošaljete? Crkva je organizovala škole i izgradila bolnice i klinike i štamparije. Nijedan pojedinac nije mogao sve to da uradi.

A postoji još jedan faktor koji treba uzeti u obzir — egocentričnost Božje dece. Kad god On deluje kroz njih na moćan način i oni postanu ponosni i uzdignuti zbog onoga što je učinjeno, On ih više ne može koristiti. Ali kada On radi kroz grupu ljudi koji potčinjavaju sebe i čine Hrista vrhovnim, linije postaju manje jasne u pogledu toga ko je tačno onaj koga je On koristio da ostvari svoje namere. Ako se jedna osoba moli i On odgovori, ta osoba može postati ponosna. Ali ako se cela crkva moli, ko će reći koje su molitve bile delotvorne? A stalna poniznost koja se može desiti unutar grupnog okruženja omogućava Bogu da nastavi da radi na načine na koje inače ne bi mogao da radi.

Bog je izabrao svoju crkvu. Isus se molio za to da prevlada jedinstvo. I Sveti Duh se izliva u svojoj punini na one unutar Božije Crkve.

4. Uključite se u službu. Dela apostolska 5:32 kažu: „I mi smo njegovi svjedoci ovijeh riječi i Duh sveti kojega Bog dade onima koji se njemu pokoravaju.“ Molimo zapamtite postavku ovog teksta. Vlasti su uhapsile Petra i Jovana jer su propovedali u ime Isusa iz Nazareta. Nakon oslobođenja, otišli su u društvo vernika i zamolili ih da se pomole. Njihova molitva je bila veoma zanimljiva. Nisu se molili za bezbednost ili mirne uslove pod kojima će raditi. Molili su se za smelost u propovedanju Hrista. I mesto se uzdrimalo gde su bili.

Sledećeg dana, Petar i Jovan su se ponovo vratili i ponovo su uhapšeni. Oni su bačeni u zajednički zatvor, ali su anđeli došli i pustili ih. Petar i Jovan su se odmah vratili u hram i ponovo počeli da propovedaju. Kada su vlasti otišle u zatvor da ih pronađu, stražari su bili napolju, vrata su bila zaključana, ali Petra i Jovana više nije bilo.

Potpuno frustrirani, ponovo su udaljili Petra i Jovana iz hrama i počeli da im prete. U ovom trenutku u priči Petar je rekao: „Mi smo njegovi svedoci.“ Dakle, poslušnost o kojoj se govorilo bila je poslušnost u ispunjavanju evanđeoskog naloga, poslušnost u svedočenju i dostizanje drugih jevanđeljem.

Davno nam je rečeno da se Duh Sveti neće izliti na crkvu sve dok većina članova crkve ne postanu radnici zajedno sa Bogom. Dakle, krštenje Svetim Duhom treba dati onima koji rade, a ne onima koji su neaktivni.

Darovi Duha, koje Pavle navodi na nekoliko mesta, svi su darovi usmereni na služenje. Poučavanje i služba i služenje, isceljenje i gostoprimstvo i sve ostalo imaju očiglednu svrhu da se dopre do drugih — ne samo za uživanje vernika. Čak je i dar jezika, koji ćemo detaljnije razmotriti u drugom poglavlju, dat kako bi oni koji su čuli dobru vest mogli da shvate ono što je predstavljeno tako što su mogli da to čuju na svom jeziku.

U stvarnosti, svi Božiji darovi su dati da bismo ih mogli ponovo dati. „Darovi koje nudi jevanđelje ne treba da se obezbede potajno ili da se uživaju u tajnosti. Zato nas Gospod poziva da priznamo Njegovu dobrotu. 'I vi ste mi svjedoci, veli Gospod, i ja sam Bog.' Isaija 43:12.“ (Čežnja vekova, str. 347).

5. Žudite za time. Jovan 7:37-39 kaže: „A u posljednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me vjeruje, kao što pismo reče, iz njegova tijela poteći će rijeke žive vode. A ovo reče za Duha kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime njegovo: jer Duh sveti još ne bješe na njima, jer Isus još ne bješe proslavljen.“

Ne propustite poslednju izjavu. Sveti Duh se ne daje dok se Isus ne proslavi! To je bilo tačno u istorijskom smislu, ali je i danas tačno, zar ne? Kada je Isus podignut, svi su privučeni Njemu, i Sveti Duh može da počne da radi.

Ali Isus je rekao: „Ako ste žedni...“ Jesi li žedan? Kako ožedniš? Jedan od načina da ožednite je vežbanje. Da li vam se to ikada desilo? Da li ste ikada išli na dugu šetnju ili se peli na planinu ili kosili travnjak na letnjem suncu? Postanete žedni! A sa čime se vežbanje poredi u hrišćanskom životu? To je simbol hrišćanskog svedočenja.

Još jedna stvar od koje ste žedni je so. Šta predstavlja so? Hristova Pravda. A biti na suncu te čini žednim — podsećajući te na Sunce pravde, koje ustaje sa isceljenjem u svojim krilima.

Biti žedan predstavlja prepoznavanje potrebe. Potrebna vam je voda da biste održali život. Nijedan čovek ili životinja ne može dugo živeti bez toga. Možda ćemo moći da živimo nekoliko dana ili čak nedelja bez hrane, ali bez vode uskoro umiremo. Ako postanete preokupirani drugim stvarima i zanemarite svoju potrebu za vodom, neće proći mnogo vremena pre nego što osetite posledice svog zanemarivanja. A vodu najviše cenite kada najočajnije shvatite svoju potrebu.

Obećanje je dato u Isaiji 44:3: „Jer ću izliti vodu na žednoga i potoke na suhu zemlju, izliću duh svoj na sjeme tvoje i blagoslov svoj na tvoje natražje.“

Onaj ko je najsvesniji svoje potrebe za Božijim Duhom će više nego verovatno biti onaj koji ga najozbiljnije traži, i tako će biti osposobljen da ga primi.

6. Namerno tražite to. Ako proučite sve reference o Svetom Duhu u Bibliji i duh proroštva, trebaće vam dosta vremena ! Ali ako to učinite, jedna stvar će se pojaviti iznova i iznova i iznova. Da bismo dobili Svetog Duha, moramo ga tražiti. To je dovoljno jednostavno, zar ne? Jednostavno tražite. Luka 11:13 kaže da je Bog voljan dati svoj Duh onima koji traže. „Kad dakle vi, zli budućí, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u njega?“

Obećanje nikome ne donosi dobro dok se ne prihvati. To je tačno ako govorite o ponudama za reklamiranu robu, a tačno je ako govorite o ponudi spasenja od greha. Bez obzira koliko obećanje bilo trivijalno ili ogromno , nikome nije dato ono što je obećano osim ako to ne traži i ne dobije. To isto važi i za obećanje Duha. Moramo tražiti.

7. Verujte da ste ga primili. Marko 11:24 obećava: „Zato vam kažem: sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da ćete primiti; i biće vam.“

Da li to znači da treba da pokušamo da se nateramo na neku vrstu pozitivnog razmišljanja? Ne. Ali mi smo pozvani da tražimo Božje blagoslove kada tražimo u skladu sa Njegovom voljom. Pošto je On već izrazio svoju volju u pogledu davanja dara Svetog Duha, mi možemo sa poverenjem doći k Njemu.

Možda ne shvatamo gde se tačno nalazimo u napredovanju dela Svetog Duha. Možemo se moliti za Svetog Duha i očekivati ognjene jezike i moćni vetar, a Otac može odgovoriti na našu molitvu slanjem Svetog Duha da nas osudi za neki greh koji sprečava Njegovo delo u našim životima. Ali obećanje je sigurno, da će, dok budemo dolazili k Njemu kako nas je On pozvao da dođemo, i dok budemo stalno dolazili k njemu, On dovršiti delo u našim životima koje je započeo.

Na kraju, obratite pažnju na ovaj paragraf iz Čeznje vekova, strana 672: „Hristos je obećao dar Svetog Duha svojoj crkvi, i obećanje pripada nama koliko i prvim učenicima. Ali kao i svako drugo obećanje, ono je dato pod uslovima. Ima mnogo onih koji veruju i izjavljuju da traže Gospodnje obećanje; govore o Hristu i o Svetom Duhu, ali ne dobijaju nikakvu korist. Oni ne predaju dušu da je vode i kontrolišu božanski posrednici. Ne možemo koristiti Svetog Duha. Duh treba da koristi nas. Preko Duha Bog deluje u svom narodu 'da hoće i čini po svojoj volji', Filipljanima 2:13. Ali mnogi se neće pokoriti ovome. Oni žele da upravljaju sobom. Zbog toga ne primaju nebeski dar. Samo onima koji ponizno čekaju na Boga, koji gledaju na Njegovo vođstvo i milost, daje se Duh. Božija sila čeka njihov zahtev i prijem. Ovaj obećani blagoslov, koji se traži verom, donosi sve druge blagoslove u sa sobom. On se daje po bogatstvu blagodati Hristove, a On je spreman da opskrbi svaku dušu prema sposobnosti primanja.“

Da li to zvuči kao nešto što bi trebalo da nam bude dostupno? Krštenje Svetim Duhom je najveći Božji blagoslov. On nam treba. On treba meni. Ja to želim. Želim sve što mi Bog mora dati za

moć u mom životu i njegovoj službi. Zar i vi to ne trebate? Hvala Bogu da je obezbedio tako divan dar za potrebe svoje dece.

Deveto poglavlje – Potraga za spektakularnim

Zamislite na trenutak da ste upravo bili kod doktora, a on vam je rekao da imate smrtnu bolest i da imate samo šest meseci života. Dođete kući i počnete da pokušavate da shvatite kako da svojoj porodici saopštite vesti. Počinjete da se pitate kakva je zapravo smrt. Brinete se za finansije i kako će vaša porodica preživeti bez vaše podrške. Vi ste jednostavno uplašeni.

Dok sedite razmišljajući u stolici u dnevnoj sobi, oko vam pada na oglas u dnevnim novinama. Ove nedelje će biti sastanak u vašem gradu. Iscelitelj verom obećava trenutne lekove za samu bolest od koje ste pogođeni. Postoji slika nekog drugog ko je izlečen i izjava njegovog lekara da „je to bilo čudo.“

Ali iz onoga što znate o pozadini i teologiji i metodama ovog konkretnog iscelitelja verom, prilično ste sigurni da postoji najmanje 50 posto šanse da je đavo sila koja stoji iza isceljenja. Da li ste spremni da donesete svoju odluku u ovom trenutku? Da li da idete na sastanak i prihvatate rizik? Ili ostajete kod kuće i umirete u roku od šest meseci? Drugim rečima, da li biste radije umrli — ili bi da vas đavo izleči?

Upozoreni smo da će na samom kraju vremena biti ogroman napor od strane neprijatelja da prevari, ako je moguće, i same izabrane. Pročitajte to u Mateju 24:23, 24. „Tada ako vam ko reče: evo ovdje je Hristos ili ondje, ne vjerujte. Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokažće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izbrane.“

Očigledno će neprijatelj pripremiti neke prevare za poslednju generaciju koja živi pre nego što Isus ponovo dođe. I ove obmane će biti izvedene tako pametno, da će skoro uspeti. On će pokušati da privuče pažnju Božjeg naroda znacima i čudima. Kako lak način da privučete nečiju pažnju! Čovečanstvo je oduvek bilo strašno impresionirano senzacijama. Kada se desi bilo šta što je van uobičajenog toka događaja, sedimo i obraćamo pažnju. Holivud se zasniva na toj premisi. Na toj osnovi godinama rade cirkusi i vašari i karnevali. Čini se da je deo ljudskog bića da se bude fasciniran neobičnim, spektakularnim. I neprijatelj će iskoristiti tu osobinu da prevari čak i izabrane, ako je to moguće.

Biblija beleži mnoge primere onih koji su bili impresionirani senzacionalnim. Isusovi učenici su bili impresionirani. Luka 10:17-20 govori o tome. Isus ih je poslao na misionarsko putovanje i vratili su se dobro raspoloženi. „Vratiše se pak sedamdesetorica s radosti govoreći: Gospode! i đavoli nam se pokoravaju u ime tvoje. A on im reče: ja vidjeh sotonu gdje spade s neba kao munja. Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam neće nauditi. Ali se tome ne radujte što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što su vaša imena napisana na nebesima.“

Sotona je bio zbačen sa neba mnogo ranije. Nije bilo čudno otkriti da je još uvek podložan sili Isusa Hrista. Ali za tvrdoglava ljudska srca da se prepuste Božjoj kontroli i da budu vraćena u zajednicu sa Njim, to je bilo nešto što je bilo uzbudljivo.

Ali nismo naučili mnogo iz ove lekcije učenika. Ako bismo čuli da je neko vaskrsao iz mrtvih ili izlečen od neke bolesti, to bi dospelo na sve naslove stranice. Pa ipak, priča o grešniku koji se obrati čak i ne dospe na zadnju stranicu.

Razmotrite Luku 16:20-31 koja sadrži Isusovu priču o bogatašu i Lazaru. Bogataš je prikazan da je na mukama. U paraboli on moli da se Lazar pošalje petorici braće koje je imao. „Nego“, rekao je, „ako im dođe ko iz mrtvih pokajaće se.“ Avram mu daje poruku da ne bi verovali, čak i da je neko ustao iz mrtvih.

Možda ćemo na trenutak biti impresionirani onim što je blistavo i senzacionalno. Ali da li to zaista menja srca? Nedugo nakon što je Isus dao ovu parabolu, oživeo je drugog Lazara. Kako su mogli da propuste povezanost? Ali nisu verovali. A kada je sam Isus ustao iz mrtvih, oni su se i dalje opirali i odbili i pobunili se.

Dela 8. daju priču o Simonu čarobnjaku. Simon je u svom malom krugu smatran prilično senzacionalnim, ali kada su mu došli učenici, shvatio je da su imali još bolji čin od njegovog. Želeo je da unovči veliki novac, a iako je očigledno bio obraćen – na neko vreme – otkrićete da je njegova promena mišljenja bila samo privremena.

Možda je na ovaj ili onaj način svako od nas stajao na gori sa Ilijom, tražeći Boga u vetru i u vatri, a skoro da nam promakne mali, tihi glas. To je laka stvar za ljudska bića. Uvek je tako bilo.

Bombardovani smo senzacionalnim u svakodnevnom životu. „Pitanje od 64.000 dolara“ je bio program koji je odavno prestao da se emituje jer je otkriveno da je bila prevara. Ali je obuzela celu zemlju³ na neko vreme. Moja žena i ja smo se svađali sa nekim rođacima koji su mislili da je ovaj program najbolja stvar koja se ikada dogodila. Nekada smo se raspravljali sa njima o činjenici da ti ljudi nisu bili u etru da otkriju genijalnost — bili su tu da reklamiraju proizvod. Promoteri bi stavljali takmičare u zvučno izolovanu kabinu i postavljali im pitanja na koja je mogao da odgovori samo neko ko ima hiljadugodišnje iskustvo i pored toga ima fotografsko pamćenje! Muzika bi se pojačala, napetost bi se podigla, a ljudi koji bi sedeli pored svojih televizora bili bi skoro spremni da dožive nervni kolaps. Ali sve je bilo lažno.

Još jedan oblik spektakla sa kojim se danas suočavamo je ponuda da dobijemo nešto za ništa. Dolazi u mnogo oblika a osnova je za sve nagradne igre i takmičenja i izvlačenja pobednika koji su postali popularni u svetu reklamiranja. Lutrija je legalizovana u mnogim državama, a čim postane dostupna, vlasti moraju da pokušaju da kontrolišu ljude koji su na socijalnoj pomoći koji kupuju srećke umesto namirnica da bi prehranili svoje porodice.

Sećam se kada sam bio dečak čuo sam da će Henri Ford dati novi Ford za određenu vrstu novčića - određenu godinu i pečat u određenoj kovanici novca. Moj otac je održavao javne sastanke i svake večeri je skupljan dar. Kakva neverovatna prilika da se iskoristi, kada se suočite sa takvom ponudom. Pogodite ko je bio napolju u zadnjoj prostoriji, pregledavajući novčiće, čim je sakupljen dar! I pogodite ko je našao pravu vrstu novčića!

³ USA

Poslao sam ga Henriju Fordu, avionskom poštom. A ja bih noću ležao budan, sanjajući o svom novom Fordu. Izabrao sam boju i gume koje su bile bele sa strane. To će biti kabriolet. Planirao sam putovanja na koje ću povesti svoje prijatelje da uživaju, i jedva sam čekao da dođe veliki dan.

Onda sam dobio pismo od Henrija Forda. To je sve što sam dobio od Henrija Forda. Pismo žaljenja.

Teško nam je da se setimo da, prema Svetom pismu, čuda ili čuda nisu dokaz sile Božije. Otkrivenje 16:14 govori o duhovima đavola koji čine čuda. Ne kaže se da se pretvaraju da čine čuda. Postoji mnogo lažnog oglašavanja kada je u pitanju spektakularno, ali nije svaka reklama lažna. Nikada ne zaboravimo da je đavo u stanju da čini čuda. Sveto pismo je jasno o tome. Znamo za faraona i njegove mađioničarske štapove na starom egipatskom dvoru. Oni su odgovarali čudima koje je Mojsije učinio, barem do određene tačke.

Poznata nam je priča o Jovu i njegovim prištevima. Da li se sećate ko je odgovoran za prišteve? A ako neprijatelj može da donese prišteve, možda ih je mogao ukloniti tako što je uklonio sve što ih je izazvalo. Na taj način je moguće učiniti da se učini da se čudo dogodilo.

Ponekad hvalimo doktora nakon uspešne operacije. Ali da li je lekar u stanju da izleči pacijenta? Možda će moći da sarađuju sa prirodom uklanjanjem uzroka nekog problema, ali to je otprilike sve što mogu da urade. Lekari možda mogu da zašiju rez, ali čudo se dešava nakon toga, jer rana zaceljuje.

Ne zaboravimo da će pre Isusovog dolaska biti urađene neke prilično spektakularne stvari pod snagom Svetog Duha. Ne bismo želeli da odbacimo sve natprirodne manifestacije, automatski pod pretpostavkom da su od đavola. Obećano nam je izlivanje Božijeg Duha, obnavljanje darova Duha u njihovoj punini u crkvi. Ali poenta koju želimo da istaknemo je sledeća: Nikada ne sudite istinu po spektakularnom! Nikada nije dovoljno da na osnovu spektakularnog odredim da li je stvar od Boga ili od đavola.

Koristili smo mnogo racionalizacije da se danas u crkvi ne manifestuje puna sila Svetog Duha. Na primer, neko ode u Japan i nauči jezik i položi lekarski ispit za godinu dana. Mi kažemo, to je dar jezika. Ne, nije! Ukazujemo na naše bolnice i hrišćanske lekare i njihovu veštinu i talenat i kažemo: To je dar isceljenja. Ne to nije! Hajde da ne prodajemo Božju silu na kratko samo zato što je ne doživljavamo u njenoj punini.

Danas postoji veliki želja za hrišćane svuda da iskuse više blagoslova i darova Svetog Duha i svega što ide uz to. I zar ovo nije legitimna želja? Ima li nešto loše u tome da želimo sve darove koje Bog želi da nam da? Naravno da ne. Ali kako se potraga za spektakularnim nastavlja, postavlja se pitanje: kako da odlučimo da li je nešto od Boga ili ne? To je izuzetno važno pitanje.

Kako se na raznim mestima viđaju manifestacije natprirodnog karaktera, iskušenje je da se krene u potragu za nečim spektakularnim. Ima onih koji će tražiti više od Božje sile nego što su ranije poznavali — i oni će to tražiti iz razloga mnogo manje važnih nego što je bilo reči na početku ovog poglavlja, kada opisuju nekoga ko ima samo šest meseci života .

Ako odete na neki od ovih skupova, možete očekivati da ćete pronaći sledeće stvari:

1. Naći ćete neporecivo prisustvo ili moć koju čula ne mogu poreći.
2. Videćete čudesno. Videćete i doživeti ono što se ljudskim rasuđivanjem ne može objasniti.
3. Naći ćete veliki naglasak na Bibliji i na Isusa.
4. Naći ćete veliki naglasak na ljubavi kao našoj velikoj potrebi i na sreći i radosti koje dolaze kada volimo jedni druge.
5. Pronaći ćete ono što može izgledati kao uzvišeniji sistem religije, dublje iskustvo vere ili dublji uvid u duhovne istine.
6. I konačno, naći ćete ljude čiji su životi promenjeni.

Vidite li nešto loše u toj listi kriterijuma? Ako nađete sve ove stvari, da li je to dokaz da je delo Božije, da je duh Sveti Duh i da postoji istina umesto obmane?

Želeo bih da vam ukažem na nešto što je dato kao poseban dar crkvi. Možemo biti zahvalni za uvid u detalje završnih kretanja u velikoj borbi između Hrista i Satane. Obratite pažnju na sledeće opise spiritualizma i uporedite ih sa gornjom listom.

1. O pronalaženju nepobitnog prisustva ili moći koju vaša čula ne mogu poreći: Sotona će „predstaviti svoja iskušenja ljudima na način da izopači čula svih koji nisu zaštićeni božanskom moći“ (Velika borba, str. 554).
2. O viđenju čudasnog: „Čuda će se činiti, bolesnici će biti isceljeni, i mnoga neosporna čuda biće učinjena.“ (Isto, str. 558).
3. Što se tiče naglašavanja Biblije i Isusa: „Kao što će duhovi ispovedati veru u Bibliju,... njihovo delo će biti prihvaćeno kao manifestacija božanske moći. „Dok je [spiritualizam] ranije odbacivao Hrista i Bibliju, sada izjavljuje da prihvata oboje.“ (Isto., str. 588, 558).
4. Veliki naglasak na ljubavi: „O ljubavi se govori kao o glavnom atributu Boga“. Neprijatelj „apeluje na razum predstavljanjem uzdignutih tema; on oduševljava maštu zanosnim scenama; a osećanja privlači svojim elokventnim prikazom ljubavi i dobročinstva.“ (Isto, str. 558, 554).
5. Uzvišeniji sistem religije: Sotona tvrdi da „predstavlja novi i uzvišeniji sistem religiozne vere.“ (Isto, str. 589).
6. Šta je sa promenjenim životima? „Pre konačne posete Božijih sudova na zemlji, među narodom Gospodnjim doći će do takvog oživljavanja prvobitne pobožnosti kakvo nije zabeleženo još od apostolskih vremena ... Neprijatelj duša želi da ometa ovo delo, a pre nego dođe vreme za takav pokret, on će nastojati da ga spreči uvođenjem falsifikata. U onim crkvama koje može da podvede pod svoju prevarantsku vlast učiniće da izgleda da se izliva poseban Božji blagoslov; biće ono što se smatra velikim religioznim interesom. Mnoštvo će se radovati što Bog čudesno radi za njih, iako je to delo drugog duha. Pod religioznom maskom, Sotona će nastojati da proširi svoj uticaj na hrišćanski svet.“ (Isto, str. 464).

Evo još jedne izjave o ovom pitanju: „Iskušitelj često najuspešnije deluje preko onih za koje se najmanje sumnja da su pod njegovom kontrolom ... Mnogi ljudi kulturnog intelekta i prijatnih manira, koji ne bi pristali na ono što se obično smatra kao nemoralni čin, samo je ugladeno oruđe u rukama Satane.“ (Isto, str. 509).

Ne stavlja đavo svakoga u kanalizaciju. Iskoristiće neke ljude čiji životi izgledaju promenjeni — dobre, moralne, etičke, ljubazne i pune ljubavi. Dozvolite mi da vam postavim još jedno pitanje. Da je đavo naterao čoveka na drogu, zar ne pretpostavljate da bi on imao moć da povuče ta iskušenja, dozvoljavajući zavisniku da odnese pobedu nad drogom? Zar ovo nije moguće? Dakle, čak i promenjen život ne mora nužno da dokaže Božju moć.

Kada uporedite ove tačke, dolazite do ovog neizbežnog pitanja: ako ne možemo odlučiti o istini na osnovu bilo kojeg od gore navedenih uslova, na osnovu čega onda možemo odlučiti?

Pa, jedan test je test iz Svetog pisma. Napomena: „Antihrist će da čini svoja čudesna dela pred našim očima. Toliko će falsifikat ličiti na istinu, da će ih biti nemoguće razlikovati osim kroz Sveto pismo. Njihovim svedočanstvom svaka izjava i svako čudo moraju biti ispitani.“ (Duh proroštva, volumen 4, str. 411).

Obratite pažnju na još jedan test koji se nalazi u knjizi Evangelizam, stranica 599. „Zbog nedostatka vere, mnogi koji nastoje da poštuju Božije zapovesti imaju malo mira i radosti ... Mnogi osećaju nedostatak u svom iskustvu; oni žele nešto što nemaju; i tako su neki vođeni da prisustvuju sastancima svetosti, i očarani su osećanjima onih koji krše Božji zakon.“

Dakle, ako nemam jedno-na-jedan iskustvo sa Isusom, onda mi pokušaj da poštujem Božije zapovesti neće doneti mir i radost. I dalje ću tražiti nešto što mi nedostaje u životu.

Dakle, evo dva testa pomoću kojih možemo utvrditi koji je lažan, a koji istinit. Prvi je intelektualni — uporedite učenje sa Rečju Božijom i Božjim zakonom. Druga je iskustvena — imajte tako blizak odnos sa Bogom da će On moći da vam lično da svoje signale, da vas upozori od greške i obmane.

Ovo ni na koji način nema za cilj da osudi ljude koji su uključeni u ova lažna verska probuđenja. Hajde da razmotrimo dve mogućnosti: (1) Jedna osoba može znati sve o zakonu Božijem i zapovestima, ali joj nedostaje duboko lično iskustvo sa Hristom. (2) Drugi možda još ne prihvata svu istinu o Božjem zakonu, ali izgleda da ima duboko iskustvo sa Isusom. Ko bi od ove dvojice bio spreman za izlivanje –Svetog Duha? Ko je od ove dvojice mogao očekivati da će imati konačno davanje duhovnih darova i manifestacija?

Odgovor je, ni jedno ni drugo! Nismo mogli očekivati da ćemo pronaći Svetog Duha u Njegovim krajnjim manifestacijama u grupi ljudi koji ne drže sve zapovesti, niti bismo to mogli očekivati u grupi koja nema lično iskustvo prihvatanja Hristove pravednosti. Duh će se izliti samo na grupu koja ima oba.

„Postoji posao koji treba da se uradi za ovo vreme u osposobljavanju naroda da izdrži u dan nevolje, i svi moraju da odigraju svoju ulogu u ovom delu. Moraju biti obučeni u Hristovu

pravdu, i budu toliko ojačani istinom da oni neće prihvatiti Sotonine zablude kao istinske manifestacije Božje sile.“ (Pregled i glasnik, 24. decembar 1889).

Za one koji žele da upoznaju Boga i Njegovu istinu, postoji obećanje zaštite od neprijatelja. Možemo se ohrabriti kada čitamo odlomke, kao što je ovaj, iz Velike borbe, str. 560:

„Oni koji usrdno traže spoznanje istine i nastoje da očiste svoje duše kroz poslušnost, čineći tako sve što mogu da se pripreme za sukob, naći će u Bogu istine sigurnu odbranu. 'Jer si održao riječ trpljenja mogega, i ja ću tebe sačuvati' [Otkrivenje 3:10], je Spasiteljevo obećanje. On bi pre poslao svakog anđela s neba da zaštiti svoj narod nego da ostavi jednu dušu koja se uzda u Njega da je sotona pobeđi.“

Pred nama su uzbudljiva vremena, jer kao što postoji falsifikat, postoji i istina. U suprotnom, falsifikat ne bi imao nikakvu vrednost. Dok vidimo poslednje očajničke pokušaje neprijatelja da prevari i uništi, možemo da podignemo pogled i podignemo svoje glave, jer se naše iskupljenje bliži. Sve ono za čim čeznemo, u spektakularnoj Božjoj sili, u učinjenim čudima, u većoj povezanosti sa Biblijom i Isusom, u ljubavi i radosti i sreći i duhovnim prosvetljenjima koja sežu duboko – sve čemu možemo da se nadamo, i više od toga, biće dato od Duha Svetoga dok nastavljamo da hodamo sa Njim.

Deseto poglavlje – Dar jezika

Da li ste čuli priču o Grifitu Džonsu (Griffith Jones)? Postao je adventista sedmog dana 1893. i imao je goruću želju da prenese jevanđelje stanovnicima Istočne Indije i ostrva Južnog mora.

Ali crkvene vođe ga nisu pustili. Rekli su: „Prestar si.“

Džons je bio „pobunjenik.“ Odlučio je da ipak ode! I očigledno ga je vodio Duh. Koristio je „stopiranje“ broda. Našao je teretni brod koji je išao za Južna mora.

Pod okriljem mraka, pustili su ga jedne noći na obalu jednog od kanibalskih ostrva. Uspeo je da obezbedi mali čamac kojim bi se dovezao do obale i stigao je na obalu sa gorućom željom da odnese jevanđelje neznabošcima. A onda se dogodilo nešto divno!

Čim su mu noge dodirnule obalu, znao je njihov jezik. Sledećeg jutra kada su ga ljudožderi otkrili, to je moglo značiti katastrofu — sa „kapetanom Džonzijem“ kao obrok. Ali kada je počeo da razgovara sa njima na njihovom jeziku, bili su impresionirani. Slušali su dovoljno dugo da čuju o Bogu ljubavi. To je dirnulo njihova srca. I tako je delo je započeto na ostrvima Južnog mora.

Videćemo još mnogo ovakvih stvari pre nego što se istorija ove zemlje završi, jer postoji istinska manifestacija dara jezika.

Pavle navodi dar jezika među darovima Duha. Pogledajmo za početak sve duhovne darove a onda se fokusirajmo na one koji izgledaju da su najviše pogrešno shvaćeni danas u hrišćanskom svetu. Pre svega, Efescima 4, počevši od 8. stiha: „Izišavši [Isus] na visinu zaplijenio si plijen, i dade dare ljudima.“ Stihovi 11 i 12: „I on je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje, Da se sveti priprave za djelo službe, na sazidanje tijela Hristova.“

Već čujemo dve stvari o duhovnim darovima. Neki ljudi dobijaju jedan dar, a neki drugi. A glavna svrha je izgrađivanje tela Hristovog.

Dokle smo još uvek u Efescima 4, primetite još jedan stih, 23. stih: „I da se obnovite duhom uma svojega.“ Bog deluje kroz um, a o tome ćemo malo kasnije.

Sada idite na 1. Korinćanima 12, gde Pavle počinje svoje izlaganje teme o duhovnim darovima. Ovo se nastavlja sve do 14. poglavlja. Ovde Pavle počinje odmah govoreći: „A za duhovne darove neću vam, braćo, zatajiti.“ Zatim sledi opis kako Sveti Duh donosi darove kroz različite službe, a u stihovima od 7 do 10 navedeni su neki od darova Duha. „A u svakome se pojavljuje Duh na korist; Jer jednome se daje Duhom riječ premudrosti; a drugome riječ razuma po istome Duhu; A drugome vjera, tijekom istijem Duhom; a drugome dar iscjeljivanja, po tome istom Duhu; A drugome da čini čudesa, a drugome proroštvo, a drugome da razlikuje duhove, a drugome različni jezici, a drugome da kazuje jezike.“

Zatim Pavle nastavlja da ističe u 11. stihu da Duh to čini „kako hoće“. I 18. stih: „Ali Bog postavi sve ude u tijelu kako je koga htio.“ To je po Njegovoj inicijativi, Njegovom izboru,

Njegovoj volji. Zatim postoji rezime u posljednjem poglavlju, počevši od stiha 28, gde se ponovo navode neki od darova Duha. „I jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, a potom čudotvorce, onda darove iscjeljivanja, pomaganja, upravljanja, različne jezike. Eda li su svi apostoli? Eda li su svi proroci? Eda li su svi učitelji? Eda li su svi čudotvorci? Eda li svi imaju darove iscjeljivanja? Eda li svi govore jezike? Eda li svi kazuju?“. Neizgovoreni odgovor na svako od ovih pitanja je Ne. Da li svi imaju isti dar? Ne.

Sada u današnjem neopentakostalnom pokretu, koji zahvata sve crkve, preskačući sve denominacijske granice, zajednički imenitelj je govorenje u jezicima kao dokaz primanja krštenja Svetim Duhom. Smatra se da je govor u jezicima u svrhu privatnog bogoslužjenja. Čovek ode u svoju klet, a onda se desi da druga moć preuzima kontrolu, i govori jezikom koji sam govornik ne razume, ali za koji pretpostavlja da je slava Bogu. I to je ono što želimo malo duže da pogledamo da bismo videli šta Biblija ima da kaže o tome.

Za početak, hajde da probamo hermeneutički pristup. To je reč koja znači sagledavanje svega što Biblija ima da kaže o datoj temi i za zauzimanje svog stava i tumačenja istine na osnovu težine dokaza. Ovo je lako uraditi sa ovom temom, jer nema mnogo referenci o govorenu u jezicima, tako da ne treba dugo vremena da se prouči sve o ovoj temi!

Hermeneutički pristup tumačenju Svetog pisma seže još od protestantske reformacije, kada su Martin Luter i drugi reformatori insistirali da je Biblija bezbedna u rukama laika. Njihova pretpostavka je bila da Biblija sama sebe tumači. Ovo važi i danas.

Ovaj pristup smo koristili za doktrine kao što je nesvesno stanje čoveka nakon smrti. Ne uzimamo jedan izolovani odlomak iz Svetog pisma, kao što su u priči bogataša i Lazara, i zasnivamo našu doktrinu na tom jednom tekstu. Umesto toga, posmatramo sve što možemo da pronađemo o toj temi i odlučujemo na osnovu težine dokaza.

Prvu referencu u jevanđeljima na govor u jezicima dao je sam Isus, zabeleženo u Marku 16:17, 18. On je govorio svojim učenicima o njihovom budućem radu i rekao je: „A znaci onima koji vjeruju biće ovi: imenom mojijem izgoniće đavole; govoriće novijem jezicima; Uzimaće zmiје u ruke, ako i smrtno što popiju, neće im nauditi; na bolesnike metaće ruke, i ozdravljaje.“ Dakle, Isusovim sopstvenim rečima je predskazan dar jezika.

Ako se vratite na izvorni jezik o tome šta su ti „novi“ jezici, otkrićete da je to značilo da su jezici za njih bili novi. Ne govori se o nekom jeziku za koji niko do sada nije znao niti čuo. To je kao da kupujete „nov“ automobil, odnosno automobil koji je za vas nov!

Kada je ovim učenicima rečeno da će govoriti novim jezicima, sama namera jezika ukazuje na jezike koji su se već ranije koristili, ali su za njih bili novi.

Sledeće pominjanje dara jezika nalazi se u Delima 2. Nećemo čitati celo poglavlje, ali ćemo odvojiti vreme da razmotrimo šta se dešavalo na dan Pedesetnice. Učenici propovedaju narodu: „Narod je poslušao, i rekoše: svakoga čujemo na svom jeziku. Vidite stih 8. Neki zauzimaju stav da su učenici govorili svojim uobičajenim jezikom, ali su ljudi čuli samo na svom jeziku — što ako bi to bio slučaj, možda bismo to morali nazvati darom ušiju umesto darom jezika!

Dela apostolska, stranice 39 i 40, daju nam uvid u ovo iskustvo: „Duh Sveti, poprimivši oblik ognjenih jezika, počinjaše na okupljenima. Ovo je bio simbol dara koji je tada dat učenicima, što im je omogućilo da tečno govore jezicima koje do sada nisu poznavali.“ „Okupljeni su predstavljali svaki poznati jezik. Ova raznolikost jezika bila bi velika prepreka za objavljivanje jevanđelja; Bog je stoga na čudesan način nadoknadio nedostatak apostola. Duh Sveti je učinio za njih ono što su oni nisu mogli da postignu za sebe za života. Sada su mogli da propovedaju istine jevanđelja u inostranstvu, govoreći sa tačnošću jezicima onih za koje su radili. Ovaj čudesni dar bio je snažan dokaz svetlu da je njihov nalog nosio Nebeski pečat. Od ovog vremena jezik učenika je bio čist, jednostavan i tačan, bilo da su govorili na svom maternjem ili na stranom jeziku.“

Sledeći primer govora u jezicima nalazi se u Delima 10. Ovde skoro morate da pročitate celo poglavlje da biste dobili sliku. Sećate se da je Petar bio poslat od Boga Korneliju. Petar je video viziju čaršava ispunjenog nečistim životinjama i shvatio je da treba da služi neznabošcima. Neki ljudi misle da je Kornelije bio neznabožac, ali ako pročitate 22. stih, kaže se da je bio pravedan čovek i da se bojao Boga.

Kada je Petar stigao na lice mesta i počeo da predstavlja istinu koju je Bog poslao da otkrije, Kornelije i njegovi rođaci i prijatelji bili su tamo u kući. Stih 44: „A dok još Petar govoraše ove riječi, siđe Duh sveti na sve koji slušahu riječ.“ Petar i njegovi saradnici bili su zapanjeni, jer nisu očekivali da će se Sveti Duh izliti na neznabošce. Ali stih 46 kaže: „Jer ih slušahu gdje govorahu jezike, i veličahu Boga. Tada odgovori Petar: Eda može ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primiše Duha svetoga kao i mi?“

Petar i drugi apostoli su primili Svetog Duha manifestovano u jezicima na Pedesetnicu, koji su, kao što smo videli, bili poznati jezici. Sada kaže: „Kao i mi.“ A kasnije u Jerusalimu, u svom izveštaju „Generalnoj konferenciji“, rekao je: „A kad ja počeh govoriti, siđe Duh sveti na njih, kao i na nas u početku.“ Dela 11:15. Dakle, indikacija iz Pisma je da je to bila ista manifestacija koju su iskusili učenici na Dan Pedesetnice.

U Delima 19. ponovo vidimo one koje smo ranije primetili, koji nisu čak ni znali da li postoji ili ne postoji Sveti Duh. I Pavle je odmah počeo da im pomaže da razumeju nešto dalje u svom iskustvu. Stihovi 5 i 6: „A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa. A kad Pavle metnu ruke na njih, siđe Duh sveti na njih, i govorahu jezike i proricaahu.“

Ovde se u kontekstu ne može reći da li je to bilo govorenje na poznatim jezicima ili ekstatičnim izrazima, ali na osnovu našeg dosadašnjeg proučavanja ne bi bilo razloga da se zaključi da bi to bilo nešto drugo osim poznatog jezika.

Nadahnuti komentar pruža ovu pomoć. „Sa dubokim interesovanjem i zahvalnošću, radošću u čudu, braća su slušala Pavlove reči. Verom su shvatili divnu istinu o Hristovoj žrtvi pomirenja i primili Ga kao svog Iskupitelja. Tada su kršteni u ime Isusovo, i pošto je Pavle 'stavio ruke na njih', primili su i krštenje Svetim Duhom, kojim su mogli da govore jezikom drugih naroda i da prorokuju. Tako su bili kvalifikovani da rade kao misionari u Efesu i njegovoj okolini, kao i da idu da propovedaju jevanđelje u Maloj Aziji.“ (Dela apostolska , str. 238).

Vratimo se sada na teško poglavlje, 1. Korinćanima 14. Primetili smo četiri od pet referenci na govorenje u jezicima, a četiri od pet do sada su ukazivale na poznate jezike, a ne na ekstatične govore. Sada pogledajmo poglavlje u kojem neki veruju da je pronađen najbolji dokaz za ekstatične govore. Ali na osnovu težine dokaza, mi već imamo većinu glasova, zar ne?

Postoji grčka reč koja znači ekstaza, ali se ne koristi u 1. Korinćanima 14. Reč koja se koristi, glossa (koji se takođe koristi u Delima 2), ne znači ništa drugo do „jezik“. Ali prevodioci kralja Džejmsa su ubacili reč „nepoznati“ za jezik. Primetićete da je u starijim izdanjima reč „nepoznat“ ispisana kurzivom, što ukazuje da su je dodali prevodioci.

Da li se sada sećate stiha koji smo već čitali u Efescima 4, o obnavljanju u vašem umu? Stavite s tim Rimljanima 12:2. „I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnavljanjem uma svojega.“ Bog uvek deluje kroz um. „Um kontroliše čitavog čoveka. Svi naši postupci, dobri ili loši, imaju svoj izvor u umu. Um je taj koji obožava Boga.“ (Osnovi hrišćanskog vaspitanja, str. 426). Um obožava Boga, a ne osećanja ili emocije.

Sa tom mišlju, hajde da brzo prođemo kroz 1. Korinćanima 14, uočavajući ključne reči. Stih 2, slušanje (razumevanje). Stih 3, popravljajanje. Stih 4, popravljajanje. Stih 6, otkrivenje, razumevanje. Stih 9, razumevanje. Stih 11, značenje. Stih 12, popravljajanje. Stih 14, razumevanje. Stih 15, um (shvatanje). Stih 16, znanje. Stih 17, popravljajanje. Stih 19, pomaganje. Stih 20, um (razumevanje). Iznova i iznova poenta je da se ne čini u crkvi ništa što se ne može razumeti ili što duhovno ne izgrađuje.

Šta znači reč izgrađivati? To znači „poučiti, duhovno dokazati“. Cela poruka 1. Korinćanima 14 je da ako niko ne razume šta je rečeno, niko nije poučan. 2. stih: „Jer koji govori jezike, ne govori ljudima nego Bogu: jer niko ne sluša.“ Stih 9: „Tako i vi ako nerazumljivu riječ rećete jezikom, kako će se razumjeti šta govorite? Jer ćete govoriti u vjetar.“ Stih 11: „Ako dakle ne znam sile glasa, biću nijemac onome kome govorim, i onaj koji govori biće meni nijemac.“ Stih 19: „Ali u crkvi volim pet riječi umom svojijem reći, da se i drugi pomognu, negoli hiljadu riječi jezikom.“ I tako dalje. Pavle to ponavlja iznova i iznova. Ako niko ne razume šta govorite, vi ih ne izgrađujete i ne pomažete im duhovno.

To nas dovodi do našeg sledećeg zaključka. Da se molim nasamo i da se molim na meni nepoznatom jeziku, ni ja ne bih bio naučen! Zar to nije očigledno? Ako mi je dat dar da govorim na stranom jeziku, kao što je mandarinski kineski, a ja govorim mandarinski kineski na engleskom bogoslužjenju, niko neće biti poučan. Ako želim da se molim Bogu na mandarinskom kineskom, trebalo bi da to uradim u privatnosti svoje kleti. Ali kada bih govorio Bogu na jeziku koji ni ja ne razumem, onda ne bi bilo nikakvog poučavanja. A reči izgovorene bez razumevanja su beskorisne.

U zaključku, setimo se da čak ni istinsko ispoljavanje dara jezika nije najveće delo Duha. Najveća manifestacija sile Duha Svetoga vidi se u ljudskoj prirodi dovedenoj do savršenstva Hristovog karaktera. Jedina svrha, dakle, u bilo kom natprirodnom delovanju Božijeg Duha bila bi da se pomogne u prenošenju Hristovog jevanđelja da se životi mogu promeniti. Možemo li se pridružiti Svetom Duhu u tome da nam to bude primarni cilj? Kakva nam je privilegija data da postanemo radnici zajedno sa Bogom u tom cilju!

Jedanaesto poglavlje - Poruka četvrtog anđela

Da li vam je poznata poruka četvrtog anđela? Kao crkva, dali smo veliki naglasak na tri anđeoske poruke. Mnogi od nas su morali da ih zapamte tokom školskih dana. Ali šta je sa porukom četvrtog anđela?

Nalazi se u Otkrivenju 18:1-3. „I poslije ovoga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvijetli od slave njegove. I povika jakijem glasom govoreći: pade, pade Vavilon veliki, i posta stan đavolima, i tamnica svakome duhu nečistome, i tamnica sviju ptica nečistijeh i mrskijeh; jer otrovnijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode; I carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njezine.“

Ponekad simboli koji se koriste u knjizi Otkrivenja mogu učiniti da stvari izgledaju komplikovanije nego što zaista jesu. Hajde da se vratimo i rastavimo na delove tekst. Pre svega, šta predstavlja anđeo? Ne govori se o jednom, doslovnom anđelu. Umesto toga, opisuje Božje delo na zemlji, uključujući sve sile neba, Svetog Duha, anđele, Božji narod. To je simbol moćnog dela koji se odvija širom zemlje — sa velikom moći, velikom svetlošću i velikom slavom.

Ovaj anđeo je moćni anđeo probuđenja, a njegova poruka je ono što smo ponekad nazivali „glasnom vikom“, jer „povika jakom glasom“. Jednog dana sam čuo ovaj tekst citiran, a govornik je upitao: „Šta bi bio jak glas?“

Mali sedokosi čovek sa slušnim aparatom, dole blizu prednje strane, viknuo je a kao da ga još čujem. Rekao je: „Glas koji se mogao čuti!“

Dok gledamo ovu glasnu poruku koja će se čuti širom sveta, šta nalazimo? Da li je veliko probuđenje donelo poruku o đavolima i zlim duhovima i kavezu nečistih i mrskih ptica i Vavilonu? Možda je najlakši način da počnete da razumete ovu poruku jeste da razumete šta je Vavilon.

Odakle je Vavilon uopšte došao? Počelo je kod Vavilonske kule. Nakon potopa ljudi koji su se okrenuli od Boga rekli su: „Znamo da je Bog obećao da neće poslati još jedan potop, ali nismo toliko sigurni da je On dovoljno velik da ispuni svoje obećanje. Bolje da mu pomognemo.“ Tako su počeli da grade kulu od zemlje do neba. Bio je to klasičan primer čoveka koji pokušava da se sam spase. Sam nastanak Vavilona bio je pokušaj čoveka da se spase sopstvenim delima.

Navuhodonosor je bio uhvaćen u istu zamku. Bio je kralj Novog vavilonskog carstva. Uprkos upozorenjima koju mu je Bog poslao, on je uzeo slavu sebi i morao je da nauči teške lekcije pre nego što je bio spreman da oda hvalu i čast i slavu Bogu, umesto da to uzme sebi.

„Izraz 'Vavilon' je izveden od 'babel' i označava zabunu. Koristi se u Svetom pismu da označi različite oblike lažne ili otpadničke religije.“ (Velika borba, str. 381). „Skoro svaka lažna religija je bila zasnovana na istom principu — da čovek može da se osloni na sopstvene napore za spasenje“ (Patrijarsi i proroci, str. 73). I još jedno iz Čeznje vekova, str. 35, 36: „Načelo da čovek može da se spase sopstvenim delima leži kao temelj svake neznabožačke religije; sada je

postao princip jevrejske religije. Sotona je usadio ovaj princip. Gde god da se on drži, ljudi nemaju zaštitu protiv greha.“

Dakle, Vavilon označava pokušaj spasavanja sebe i obožavanje sebe umesto Boga. Ponekad smo ukazivali na neke druge denominacije kao na Vavilon, ali da li morate da budete član određene crkve da biste bili krivi za samoobožavanje? Ili bi ova poruka mogla biti upozorenje svima? Da li bi bilo moguće biti žrtva Vavilona čak i dok pripadaš crkvi koja upozorava na Vavilon?

Ako nemam vremena da iz dana u dan provodim sam sa Isusom, u ličnoj veri i poverenju i odnosu sa Njim, onda pokušavam da se sam spasem. Prema anketama, 75 do 80 odsto članova crkve nema vremena da provede ni pet minuta dnevno sa svojim Spasiteljem. Neminovno je onda da pokušavaju da se sami spasu.

Svaki nekoliko godina neko će ustati sa porukom da će Crkva adventista sedmog dana postati Vavilon, i da Vavilon predstavlja crkvu. Ali potrebno je više od pojedinačnih članova koji pokušavaju da se sami spasu da bi crkvu ili instituciju učinili krivom za greh Vavilona. Mi možemo samo ustima govoriti o našoj potrebi za Spasiteljem dok crkva može doktrinalno prihvatiti Hristovu pravednost u korist grešnika. Ali da bih i sam bio slobodan od Vavilona, ne moram samo da imam članstvo u crkvi – takođe moram biti spreman da priznam da ne mogu da se sam spasem, a zatim da dođem Isusu za spasenje, na ličnoj osnovi.

Šta je poruka glasne vike, velikog probuđenja koje dolazi pod porukom ovog četvrtog anđela? To je oživljavanje radosne vesti da postoji samo jedna nada za spasenje, a to je poverenje u Hristovu pravdu. A ovo je poruka koja opasuje zemlju snagom i velikom slavom neposredno pre nego što Isus ponovo dođe.

Imajući to na umu, pogledajmo početak, sadržaj i kraj ove moćne anđeoske poruke. Ako ste proučavali istoriju ove crkve, znate da je oko 1888. godine bio veliki naglasak na Isusu kao našoj jedinoj nadi za spasenje. Do 1892. godine, pošto je poruka dobila na zamahu uprkos protivljenju, nalazimo sledeće napisano crkvi, u Pregledu i glasniku od 22. novembra 1892. „Vreme iskušenja je pred nama, jer glasna vika trećeg anđela je već počela u otkrivenju Hristove pravde, Otkupitelja koji oprašta grehe.“ Ovo otkrivenje je bilo početak svetlosti anđela čija će slava ispuniti celu zemlju – anđela iz Otkrivenja 18.

Nedelju dana kasnije, 29. novembra 1892, Pregled je objavio ovu izjavu: „Na zemlji treba da se izvrši posao sličan onome koji se dogodio u vreme izlivanja Svetog Duha u danima ranih učenika, kada su propovedali Isusa i to Njega razapetoga. Mnogi će se za jedan dan obratiti, jer će poruka ići sa silom.“ Dakle, Hristova pravda, poruka Otkupitelja koji oprašta grehe, bila je početak poruke četvrtog anđela.

Pogledajmo sada sadržaj poruke. „Sva vlast je data u Njegove [Hristove] ruke, da On može da podeli bogate darove ljudima, prenevi neprocenjivi dar svoje sopstvene pravde bespomoćnom ljudskom sluzi. Ovo je poruka koju je Bog zapovedio da bude data svetu. To je poruka trećeg anđela, koja treba da se objavi jakim glasom i praćena izlivanjem Njegovog Duha u velikoj meri.“ (Svedočanstva propovednicima, str. 92). Dakle, to je sadržaj poruke probuđenja.

Koji je kraj poruke ovog moćnog anđela? „Poruka Hristove pravde treba da zvuči od jednog do drugog kraja zemlje da bi se pripremio put Gospodnji. Ovo je slava Božja, koja završava delo trećeg anđela.“ (Svedočanstva, vol. 6, str. 19).

Dakle, početak, sadržaj i završetak poruke su svi usredsređeni na pravdu samo verom u Isusa Hrista. I kad god čujete naglasak na toj poruci, možete se ohrabriti i podići glavu i radovati se, jer se vaše iskupljenje približava.

Možda ste shvatili u gornjim citatima da se poruka ovog četvrtog anđela i poruka tri anđela i poruka trećeg anđela pominju skoro naizmenično. To je zato što četvrti anđeo ne donosi novu poruku, već jednostavno donosi novi ili obnovljeni naglasak na poruku koju su već donela tri anđela iz Otkrivenja 14. Ali namera poruke tri anđela iz Otkrivenja 14 neko vreme je izgubljen iz vida.

Možda ste bolno svesni da je Božji narod mnogo godina lutao pustinjom, baš kao i drevni Izrael. Vreme lutanja po pustinji okarakterisano je odsustvom isticanja Hrista kao naše jedine nade za pravednosti. Ali dobra vest je da ne moramo zauvek da ostanemo u divljini. Doći će vreme kada će se ispuniti Psalam 126. „Kad vraćаше Gospod roblje Sionsko, bijasmo kao u snu. Tada usta naša bijahu puna radosti, i jezik naš pjevanja. Tada govorahu po narodima: veliko djelo čini Gospod na njima.“ Stihovi 1, 2. Dolazi vreme kada se narod Božiji, koji je spavao i spavao, budi kao iz sna. A buđenje se usredsređuje oko spoznaje u čemu leži naša jedina nada na spasenje.

Sada smo došli do nekih termina koji su, pretpostavljam, prilično jedinstveni za našu adventističku subkulturu, „rani dažd“ i „pozni dažd“. Naravno, ovo su biblijski termini koji se nalaze u Osiji 6:3; Zehariji 10:1; i Jakov 5:7, 8. Oni ukazuju na to da vam je na Božjem polju velike žetve potrebna kiša da bi započeo rast pšenice ili zrna, da su vam potrebni pljuskovi tokom celog puta i potrebna vam je dobra, jaka kiša neposredno pre žetve. Ne morate biti zemljoradnik da biste shvatili važnost kiše.

Dan Pedesetnice nazvali smo ranom kišom i očekujemo poslednje veliko izlivanje Božijeg Duha na zemlju kao kasnu kišu. Kasna kiša, ili glasna vika ovog četvrtog anđela, je poruka upozorenja protiv samoobožavanja i poziv da se prihvati Hristova pravda. Početak je mali ali to prerasta u glasnu viku. Svi će to čuti. A ja verujem da je to već počelo.

Kasna kiša ili pozni dažd je, kao što smo videli, konačna manifestacija krštenja Duhom. Ne morate čekati pozni dažd da biste imali krštenje Svetim Duhom; u stvari, rečeno nam je da to ne treba čekati. Ali potrebna vam je ista priprema za kasnu kišu kao i za krštenje Duhom u bilo kom vremenu u istoriji Zemlje.

Krštenje Duhom nema nikakvo naznačeno vreme. Ono je bilo dostupno od Pedesetnice i očigledno je bilo dostupan još u Starom zavetu. Ali pozni dažd ima svoje vreme, jer je poslednji izliv Duha pre kraja.

Kasni kiša, glasna vika i završetak Božijeg dela na zemlji imaju nekoliko znakova prepoznavanja. Jedna od prvih je da će Bog uzeti uzde u svoje ruke. Vidi Svedočanstvo propovednicima, str. 300. To je bio izraz iz vremena konja i kočije. U naše vreme, verovatno

bismo rekli, Bog će preuzeti volan; On će sesti na vozačevo sedište. A kada se to dogodi, bićemo iznenađeni jednostavnim sredstvima koje će On koristiti da ostvari svoju volju.

„Poruku će prenositi ne toliko argumenti koliko dubokim uverenjem Božijeg Duha.“ (Velika borba, strana 612). Ponekad zaglibimo u rasprave i rasprave. Neki propovednici u prošlom veku voleli su da se svađaju i raspravljaju, i zbog toga su bili ukoreni. Ali to nije tačno za objavljivanje poruke četvrtog anđela.

Rani spisi, strana 277, govore nam još nešto o ovom velikom probuđenju: „Anđeli su poslani da pomognu moćnom anđelu sa neba, i čula sam glasove koji su kao da su se čuli svuda: `Izađite iz nje, narode moji ...` Činilo se da je ova poruka dodatak trećoj poruci.“

Kao što smo već spomenuli, poruka četvrtog anđela je nova prvenstveno u smislu vremena i akcenta, a ne u smislu sadržaja. Poruka je već data u porukama tri anđela, ali je neko vreme izgubljena iz vida.

Rečeno nam je da će se istinska manifestacija dara jezika izliti. Videti Evanđeoski radnici, izdanje iz 1892, str. 383, 384. „Čuda će se činiti, bolesni će biti isceljeni.“ (Velika borba, str. 612).

Malo „velikih ljudi“ će biti uključeno u ovo završno delo, jer Bog često ne može da deluje preko pojedinaca koji poseduju veliki talenat, a da oni ne preuzmu zasluge za uspeh poduhvata. Videti Svedočanstva, vol. 5, str. 80.

Čovekovi izumi, ljudski trikovi i mašinerije biće zbrisani, a Bog će raditi kroz najjednostavnija sredstva. Vidi Odabrane svedočanstva, knjiga 2, str. 58, 59.

Sećam se da sam sedeo na verandi hotela u Luksoru u Gornjem Egiptu. Bili smo spremni da krenemo nakon našeg obilaska sa dr. Hornom, a tu je bio jedan usamljenog misionar koji je radio među skromnim kolibama u toj zemlji. To je jedna od najmanje naprednih civilizacija na svetu.

Jedan od doktora u našoj grupi se nagnuo napred i upitao: „Šta vam je potrebno? Spremni smo da vam pružimo sve što vam je potrebno za obavljanje posla. Želite li projektor ili ekrane ili drugu opremu?“

A misionar je odgovorio: „Ono što nam je potrebno je više molitve!“ Te noći naš voz je krenuo za Kairo. Izvršni direktor železničke kompanije unapređen je u Kairo, na višu poziciju. Bio je veliki čovek. Mnogi su došli da mu poželee dobro. Vikali su i pevali i mahali. A u senci je stajao usamljeni misionar SDA. Dok smo se udaljavali u mrak, još uvek sam mogao da čujem njegove reči. „Ono što nam je potrebno je više molitve.“

Kada se granice čovekovog autoriteta uklone i Sveti Duh se useli da završi svoje delo, shvatićemo uzaludnost svih naših napora, čak i u vršenju dela Gospodnjeg. I prepoznaćemo sa usamljenim misionarom iz Gornjeg Egipta da je odgovor sve vreme bio u više molitve i manje sopstvenog napora.

Još jedna istina o probuđenju glasne vike, pronađena u Pregledu i glasniku od 19. novembra 1908, a kaže: „Samo onima koji su izdržali iskušenje u snazi Moćnog biće dozvoljeno da

učestvuju u njegovom objavljivanju [treća anđeoske vesti] kada ona bude prerasla u glasnu viku.“ To znači da moram znati Božju silu da se povučem iz Vavilona i naučim da se potpuno oslanjam na Njega pre tog vremena, zar ne?

I konačno, dato je upozorenje da će biti veliko protivljenje oživljavanju ovog četvrtog anđela. Iz Pregleda od 27. Maja 1890: „Svetlost koja će osvetliti zemlju svojom slavom, nazvaće se lažnom svetlošću od onih koji odbijaju da hodaju u njenoj slavi koja napreduje.“ A u Pregledu od 23. Decembra 1890. čitamo: „U ispoljavanju te sile koja osvetljava zemlju Božijom slavom, oni [oni koje je satana oslepeo] videće samo nešto što u svom slepilu misle da je opasno, nešto što će izazvati njihove strahove, a oni će se pripremiti da se tome odupru.“

U zaključku, pogledajmo ukratko događaje koji će se desiti od sada do vremena kada Isus ponovo dođe.

1. Treba veliki naglasak staviti na pravdu verom u Isusa. Jeste li to čuli?
2. Ovo naglašavanje izaziva potres među Božjim narodom. Mlakost nestaje, ide u jednu ili drugu stranu, bilo toplo ili hladno. Ovo se danas dešava svuda oko nas.
3. Duh Sveti i anđeli počinju da napuštaju one koji nisu zainteresovani i udvostručuju svoj broj oko onih koji jesu.
4. Kako Božji narod uče da traži Isusa i da se oslanja na Njega, umesto da se oslanja na sebe, oni dobijaju pobedu— pobedu nad samozavisnošću, koja dovodi do pobeđe nad svakim grešnim delom i misli.
5. Oni koji konačno izvojuju pobedu postaju uključeni u glasnu viku trećeg anđela, veliko probuđenje. Oni počinju da dele radosnu vesti sa snagom koju nikada ranije nisu iskusili.
6. Kako napreduju u sili poznog dažda, pobuđuju se strahovi bezbožnika i počinju progoni i nevolje.
7. Dolazi vreme nevolje za Božji narod, i oni se dan i noć bore sa Bogom za izbavljenje.
8. Konačno, Isus se vidi kako dolazi na oblacima nebeskim, i vreme je, konačno, da se ode u bolju zemlju.

Da li ste ikada pogledali u plavo nebo po sunčanom popodnevju i pokušali da zamislite kako bi izgledalo da se nebasa razdvoje kao svitak kada se umotaju zajedno? I da li ste ikada otkrili da vaša mašta nije dovoljno odgovarajuća tom događaju i da ste osećali da je skoro neverovatno da će se to ikada zaista dogoditi?

Ali da li ste ikada pogledali samo mali kutak patnje i tuge, bola i suza u ovom svetu koji je krenuo naopako, i da vam je bilo još teže zamisliti da se to neće dogoditi?

Bilo nam je tako udobno ovde. Bili smo tako zadovoljni u ovom svetu greha. Zadovoljili smo se tako malo moći Božje u našim životima. Ali Sveti Duh, naš najbolji prijatelj, neprestano radi na tome da nas udalji od našeg samozadovoljstva. On radi danonoćno da nam pokaže naš greh, našu potrebu za Spasiteljem i da nas dovede da predamo sebe i svoje planove, da bismo mogli da

budemo iskorišćeni od Njega da okončamo svet greha. Da li ste voljni danas da Mu dozvolite da deluje u vašem životu? Hoćete li tražiti Njegovu moć sutra i prekosutra i svaki dan dok Isus ne dođe i povede nas sa sobom za večnost?